

A mi Kinizsink

Családi filmvígjáték

Irodalmi forgatókönyv

2003.

A forgatókönyvet
– azonos című regényéből –
Nógrádi Gábor írta

FŐCÍMLISTA

1. UTCÁK

Külső, nappal

Békés zene. Zeréndvár a magasból. Szép, békés, csendes nagyközség.
Rendezett, virágos utcák. Földszintes, legfeljebb tetőtér-beépítéses házak.
Galambdúcok. Macska az ablakban.

HANGSZÓRÓ (*Garai Micu erőszakos hangja, rossz, csúnya artikuláció, hangsúlyozás*)

Figy'lem! Figy'lem! A zereendvári önkormányzat közleménye! A város tisztasága és a lakosság egészség-megőrzése érdekében Zereendvár polgármestere elrendeli, hogy kutyát, macskát..."

Lassan halad Zeréndvár főutcáján a hangszórós autó. (Előnyös volna, ha ez lenne a sintérekocsi is, ami valójában egy nagy, rácsos raktérrel rendelkező kisteherautó.)

Az autó oldalán felirat. „Állatmentesítő szolgálat ZERÉNDVÁR”

Az autót Kapa vezeti. Mellette Liba ül. Látszik rajtuk az elégedettség a rájuk ruházott hatalom tudatától.

Templom. Tér.

Egy kutya szemszögéből látjuk a házakat, az utcákat. Halljuk loholás közbeni lihegését. Megmegáll, talán szagol, nyomot hagy. Aztán látjuk, ahogy fut tovább. Egy kis termetű kutya. Egyedül nyakörvvel.

Feltűnik egy-egy elhasználódott vagy szakadt választási plakát kerítésen és hirdetőoszlopon.

Rajta Garai arcképe és szlogen. „SZAVAZZ GARAIRA!”

„CÉLBA ÉRSZ VÁNDOR, HA GYŐZ GARAI NÁNDOR!”

Az autót hátulról látjuk. A rácsokkal lezárt raktér mögött kutyák. (De legalább egy-két kutya.) Kisfiú szalad egy kerítés mellett. Kezében a szíj. Kiabálva ijedten hívja a kutyát.

IMI

Sutyi! Sutyika!

HANGSZÓRÓ

"...díszmadarat, teknősbékát, aranyhörcsögöt, tengeri malacot valamint bármilyen más hobbiból otthon gondozott állatot tartani tilos! A rendelet nem vonatkozik a bizonyíthatóan házörző kutyákra és az egerésző macskákra. Kérjük Zeréndvár lakosságát, hogy szeptember 15-ig minden hobbiállatot szállítson be az önkormányzat sintértelepére vagy azokat adja át az állatmentesítő szolgálat munkatársainak..."

Szivornyák Vilma néni a háza tornácán (vagy konyhájában nyitott ablaknál) rángatózik egy popszám ritmusára, fülén egy walkman fülhallgatójával. Tánca közben az ebédet készíti elő. Előtte az asztalon egy tök. Meglátja a kocsit. Leveszi füléről a fülhallgatót. Hallgatja a hangszórót. Aztán visszateszi a fülhallgatót és egy bárdal kettéhasít egy tököt villámgyorsan, majd megfordítja a fél tököt és újra kettévágja. Felnéz. Nem kétséges, mire gondol.

Megy a kocsi, szól a hangszóró.

HANGSZÓRÓ

"Azok, akiknél szeptember 15-e után hobbiból tartott állatokat találnak, szigorú pénzbüntetés hatálya alá esnek. Ami kutyák esetében meghaladhatja a tízezer, macskák esetében az ötezer forintot is..."

Tobrák bácsi a kapuja előtti padon üldögél egy üveg sörrel. A szöveget hallgatja.

HANGSZÓRÓ

"Éljen egészséges és tiszta városunk!
Éljen az állatmentes Zeréndvár!
Éljen polgármesterünk Garai Nándor!"

Tobrák bácsi kissé megemeli a fenekét és hangosan szellent.

A kocsi megy tovább.

Liba észreveszi a magányos kis kutyát. Valamit mond, de azt nem halljuk. Kapa is vigyorog, és a kocsi megáll.

A kisfiú szalad, és rémülten keresi a kis kutyát.

IMI

Sutyi! Sutyika!

A hangszórós kocsi halad. Hátulról látjuk. A rácsok mögött ott van az előbb látott kis kutya is. Közeli.

HANGSZÓRÓ

„...A város tisztasága és a lakosság egészségének megőrzése érdekében Zeréndvár önkormányzata elrendeli, hogy kutyát, macskát, díszmadarat, teknősbékát, aranyhőrcsögöt, tengeri malacot valamint bármilyen más hobbiból otthon gondozott kis állatot tartani tilos! Kérjük a lakosságot, hogy szeptember 15-ig minden efféle hobbiállatot szállítson be az önkormányzat sintértelepére vagy azokat adja át az állatmentesítő szolgálatnak..”

Az iskola épülete.

Az iskola nyitott ablaka a földszinten.

FŐCÍMLISTA VÉGE

2. ISKOLAI OSZTÁLYTEREM Külső, belső, nappal

A nyitott ablakokon át látjuk a VI. osztályos gyerekeket és a padok között sétáló Sipekit. Fahrt kint az ablakok előtt.

SIPEKI

...Mátyás királynak tehát erős zsoldos seregre volt szüksége, mert a király külföldi hadjáratokra csak zsoldos katonákat vihetett... *(folyamatosan)*. Kállai fiam, ne susmorogj ott, ne susmorogj, mert kiváglak, mint Bedő a huszonegyet!... No, ki tudja, hogy hívták a zsoldos sereget, és ki volt a vezére? Mátyás Domokos!

LÁNY *(feláll)*

Tanár úr, Domokost, Beát és Braun Gézát Évike néni elkérte egy fizikai kísérlethez, mert szakkörösök...

SIPEKI

Ja, igen, igen... Emlékszem. A lógósok! Majd meglátjuk, hogy írják meg holnap a dolgozatot!... Ki tud válaszolni a kérdésekre?

Kezek emelkednek a magasba, de mi továbbmegyünk a következő terem ablaka elé, ahol a számítógépek állnak.

3. ISKOLAI SZÁMÍTÓGÉPES TEREM Belső, nappal

Komputerek. Szakköri bemutató. Holográf, lézervillanások.

Minden tanuló a kísérletező Mátyás Attila gépe köré csoportosul. A diákok, a szakköri tagok különböző életkorúak.

Mátyás Attila (14) szép arcú, csinos, kiemelkedően okos fiú.

Domi (12) alacsonyabb, mozgékony, fekete, mokány srác. *(Dávid Anti a Gyerekrablásból...)*

Bella Bea (12) vonzó csinos, naiv lány tele nagy érzelmekkel.

Braun Gézuka (12) vékony, gátlásos, okoskodó, szemüveges fiú.

Bedő Zsiga (13) kerek képű, kövérek, folyton eszegető és kényszeresen bohóckodó, mindenkit cikiző, kekeckedő gyerek.

Holló Dénes (14) jó felépítésű, izmos, felnőtt, megbízható, csendes fiú.

A képernyőn egy alma tökéletes képe vibrál.

Figyelő, kételkedő, érdeklődő szemek.

Attila keze a billentyűkön. Mellette Évike, a szelíd, álmodozó fizikatanárnő hitetlen mosollyal, de jóindulatúan. Holló Dénes is feszülten figyel.

Behallatszik a hangszóró zaja (*"Azok, akiknél szeptember 15-e után hobbiból tartott állatokat találunk, szigorú pénzbüntetés hatálya alá esnek. Kutya esetében a tízezer, macskák esetében az ötezer forintot is..."*), de nem lehet érteni.

A tanárnő az ablak felé int.

TANÁRNŐ

Déneském...! Légy olyan jó!...

Dénes ugrik. Csukja az ablakot. Minden zajt kizár. Visszaül.

ATTILA (*okos, sőt zseniális diák*)

...Tegnap otthon egy **igazi** almáról minden adatot betápláltam a számítógépbe. Nagyság, súly, szín, alkotórészek stb.... Ezután a számítógép és a holográf között létrehozom a kapcsolatot...

(Villogások, vibrálások.)

Domi, Gézuka, Bea szinte egyszerre pislog és egyformán nevetségesen bamba arccal nézik a képernyőt. Közben:

BEA

Mi az a holográf?

DOMI

Nem mindegy neked?

BEA

Nem!

TANÁRNŐ

Cssss!

ATTILA

...A lézersugarak találkozásánál olyan erőter jön létre, amely a felidézett tárgyat, vagyis ~~esetünkben~~ **most** az almát a valóságban is létrehozza...

BEA (*Domihoz súgva*)

Hogy mi...?...

DOMI

Cssss!... Figyelj! Ott lesz egy alma!

BEA

Na ne!

TANÁRNŐ (*kétkedik*)

Attila,... azt akarod mondani hogy... hogy ez az alma..., ez, mint egy valódi alma,... megjelenik előttünk...?

ATTILA

Ha **a** kísérlet sikerül. Akkor igen.

Hitetlen sóhajok, hűmmögés, suttogások.

A kövér Zsiga megint okoskodik. Stréber is. Felnyújtja a kezét.

ZSIGA (*gúnyos vigyor*)

Tanárnő! Ez egy bűvésztrükk! Én láttam a cirkuszba'!

DOMI (*támadó*)

Kuss má'!... Tudod, mit láttál te!...

TANÁRNŐ (*figyelmeztető*)

Domokos! Viselkedjünk, jó?

DOMI

Hát mér' szól bele?!... (*Zsigának súgva dühösen*) A fütyidet! Azt láttad! Mikroszkóppal! Görény!

Zsiga az öklét mutatja ügyetlenül felfelé tartva, de fenyegetően a tanárnő háta mögött Dominak, aki már nem néz rá. Zsiga is a képernyő felé fordul.

A tanár Attilára néz. Miközben beszél egy mutatóujj beüti az Entert.

TANÁRNŐ:

Hát akkor... lássuk azt az almát Attila!... (*A többiekhez diadaktikusan.*) Mindenesetre tudni kell, hogy ha valami nem sikerül úgy, ahogy szeretnénk, az nem baj. Az a fontos, hogy **mindig** próbálkozzunk, kísérletezzünk.

A tanárnő hangja egyre bizonytalanabb és halkabb, mikor az elektromos zajok, fények szaporodnak és felsejlik az alma holografikus képe.

Figyelő gyerekcok. Csodavárás. Hit a csodában. Zene. A térben egyre határozottabban megjelenik az alma.

Zsiga kicsit már bizonytalanul, tágra nyílt szemekkel **figyeli** a csodát, de viccelni próbál.

ZSIGA (*súgás Bea felé*)
A kezét figyeld! Most teszi oda az almát!

A lézerfények találkozási pontjánál vagy a tárgylemezen kialakul az alma.
Zsiga áll a leesik. Pislog. A többiek is bámulnak.
Csend. A gép zümmög. A lézerfények kihunynak, a lemezen egy valódi alma van.
A tanárnő zavart. Óvatosan megérinti az almát.
Attila komoly büszkeséggel figyel.
Dénes arcán is átfut egy büszke mosoly. Az ő barátja.
A tanárnő felemeli az almát. A diákok közelebb tolnak.

HANGOK:
Hu! De baró! Tényleg alma! Meg lehet enni? Hogy csinálta? Én láttam!...

Meg akarják érinteni az almát.

TANÁRNŐ: (*elképedve*)
Fantasztikus!... Hát... Na, igen... Gratulálok!... Ez nekem is meglepetés... Ez egy valódi alma...

A tanárnő átadja Beának, Bea nézi, átadja Gézukának, Gézuka Dominak...
A gyerekek halkán beszélnek, csodálkoznak...

DOMI
Na, ugye!... A tesóm zseni! (*Zsigának adja az almát*) Bűvésztükk?
Bűvésztükk?

GÉZUKA (*okoskodó*)
Én olvastam, hogy vannak ilyen kísérletek... Igen... Amerikában...

ATTILA (*szerényen, de már magabiztosabban*)
Tanár úr!... Nem csak almát lehet,... bármit... Élőlényt. Kuttyát, macskát... Vagy embert! (*Csend*)

A tanárnő óvatosan nevet. Az osztály hitetenebbül.

TANÁRNŐ:
Ugyan Attila!... Ne vigyük túlzásba az álmodozást!... Azért már Nobel díjat kapnál!...

ATTILA
Tessék elhinni Emmi néni!... Tényleg! Én ezt már végiggondoltam.... Persze csak, ha mindent tudunk arról a bizonyos emberről. Vagyis: szinte mindent...

ZSIGA (*Bohóckodik*)
Ja! Mint a cirkuszban! "Ki van a ládában? Tetszik látni? Senki! Hipp-hopp! Benne van a Manci!"

DOMI (*sziszegve, hüvelyk és mutató ujját mutatva*)
Kettő!

Zsiga Domira mozdulna, de észreveszi a mellette álló Dénest, akinek egy pillantása is elég, hogy meghunyászkodjon. Elvigyorodik. Csak viccelt. Bea hangjára odakapja a fejét.

BEA (*ijedten nézi a tárgylemezre*)
Évike néni! Tetszik látni?... Ez mi?

A lemezre visszahelyezett alma halványulni kezd. Zene. Mindenki figyeli. Az alma lassan eltűnik.

ZSIGA: (*óvatosan Dénesre pislogva vigyorog*)
Na, ugye! Mondtam! Bűvésztükk! Nem is volt itt alma!

A tanár Attila felé fordítja a fejét kérdően. A gyerekek is a kis zsenire néznek.

ATTILA (*magyarázkodik*)
Az erőtér, tanár úr... Az erőtér meggyöngült... De az alma itt volt!...
Mindenki látta!...

4. POLGÁRMESTERI HIVATAL KERTJE Külső, nappal

Garai Nándor kisiet a polgármesteri hivatal ajtaján, végigsiet a kerti úton a kapu felé. Mellette, mögötte kigyúrt izmú fia, Micu fut. Apa és fia: két tojás. Gesztus, modor, mimika. Néha, ha az apja éppen nem néz hátra, Micu váratlanul megáll, karate mozgásokat végez. Majd siet tovább az apja után.

GARAI:
Micu! Figyelsz? Nem akarok síró gyerekeket látni! Se kiabáló szülőket! *Olajozottan menjen, mint a karikacsapás!*

MICU
Oké papa!

GARAI
Állatokat összeírni, egy hét múlva összeszedni. Minden emberünk az utcán legyen! Figyelem, fegyelem!... A szél se rezdüljön, érted?! A szél se, amíg Kapa meg Liba összeszedik azokat a...! Azokat a... !... Fúj! Hogy utálok azt a sok szőrös, csúszó-mászó, ugató, nyávogó, ronda dögöt!... (*összerázkódik az undortól.*) Világos?

MICU
Oké, papa!

GARAI
Összeszedni! Elvinni! Kiirtani!... (*Dühös kiabálása, lihegése átvált erőszakolt nyugalomba.*) De csak csendben, rendben! Nyugi, nyugi, érted?! Semmi cirkusz!

MICU:
Nem lesz apuka! Ismersz, nem?

GARAI:
Hát éppen ez az! Ismerlek!... Fogd vissza magad, mert ha én visszafoglak!... Micu! Az Isten ne adja!... Szóval csak okosan!

MICU:

Okosan lesz. Ha valaki az állatbegyűjtés ellen pofázik, úgy szétverem, hogy...!...

Garai fordul és tarkón csapja a fiát.

GARAI:

Nem vered! (*Odatolja az arcát Micuhoz.*) Hányszor mondjam? Nem olyan időket élünk, hogy csak úgy szétverj bárkit is!

MICU (*sírós*)

De papa!... Na!... Persze, hogy nem verem!... Csak úgy mondtam...

GARAI (*Micuhoz egészen közel tolja az arcát.*)

Hát ne mondd! Még valaki meghallja. Inkább beszélj az emberekkel barátságosan. Tanulj az apádtól! Keresd meg a gyenge pontjukat! És ott fogd meg őket, ahol a legérzékenyebbek!

Micu feljajadul. Lehet, hogy az apja is ott fogta meg, ahol érzékeny, de a két arc közül ez nem derül ki.

Garai siet tovább. Micu mögötte.

GARAI

Az egyik olcsó telket akar. Ígérj neki! A másik engedélyt az üzletére. Megkaphatja – ha minket támogat!... A harmadik ösztöndíjat kér a kölykének. Segítünk! Persze csak, ha mellettünk áll! Vásárolj meg őket! Köss velük okos szövetséget. Akkor azt csinálják, amit te akarsz. Világos?!

MICU

Igen!... Oké papa!

GARAI

Nekem ne mondd többet, hogy "oké, papa!"

MICU

Oké pa...!

5. UTCA

Külső, nappal

A gyerekek, táskával a kezükben, vállukon és a hátukon, egy frissen kitett plakát előtt állnak. Dénes mellett a kutyája ül, és mintha ő is olvasná a szöveget.

A plakáton Garai portréja mellett nagy betűkkel áll a hirdetés, amelyben egy-egy kifejezés erős, agresszív kiemelésekkel fenyeget.

GÉZUKA (**gyorsan olvas**)

"RENDELET! A Zeréndvári polgármesteri hivatal a város tisztasága és a lakosság egészsége érdekében ezennel elrendeli, hogy folyó év szeptember 15-től Zeréndváron kutyát, macskát, díszmadarat, rágcsálót, halat és más – játék vagy szórakozás céljaira tartott – szárazföldi vagy vízi élőlényt tartani tilos!..." (*A többiekre néz hitetlenül.*) Mi az, hogy „tilos”?!

DOMI

"Kérjük a lakosságot, hogy szeptember 15-ig minden úgynevezett..."
Mit? Bobi-állatot?

ATTILA

"Hobbyállatot". Olyan állatot, amit csak szórakozásból tartunk. Mint a macskát mi...

DOMI (*kissé bizonytalanabban*)

Értem!... Szóval: "minden úgynevezett hobbyállatot... szállítson be a Polgármesteri Hivatal szintértelepére vagy adja azokat át az állatmentesítő szolgálatnak."... (*Elhallgat egy pillanatra.*) Kinek?

ATTILA (*hadar, jobban olvas*)

"Akinél szeptember 15. után kutyát, macskát, díszmadarat, rágcsálót vagy bármilyen más haszontalan kis állatot találunk, attól azokat elkobozzuk, és a rendelet megszegése miatt az állatrejtegető szigorú büntetés hatálya alá esik.

Éljen egészséges, tiszta városunk! Éljen az állatmentes Zeréndvár!
Éljen polgármesterünk Garai Nándor!"

DOMI (*A többiekre, majd Attilára néz*)

Á! Ez vicc!... A fater képviselő. **Haláltuti biztos**, hogy ezt nem szavazta meg!... Nem, Ati?

Attila hallgat. A többiek is. Nézik a hirdetményt.

BEA

A höriket is el akarják vinni? De mért?

GÉZUKA

Mert betegséget terjesztenek... Azt mondják...

BEA

Ez nem igaz. Nálunk hat éve élnek és semmi bajom...

A gyerekek még nézik néhány pillanatig a plakátot.

Domi a többiekre pillant. A többiek rá. Megértik, hogy ez nem vicc.

Domi mutatja az öklével.

DOMI

Ezt kapják meg! Meg az influenzát! (*valószínű a választás idejéből származó rigmust mond és vezényel.*) "Garai Nándor, lejött a fáról, pocsolóából iszik, diliházba viszik!"

És egyetlen rántással leszakítja a plakátot, majd olyan mozdulatot tesz, mint aki kitörli vele a fenekét.

Az utca másik oldaláról Kapa és Liba felháborodva csörtetnek át. Liba és Kapa kezében a szintéreszközök.

Két burleszk figura. A humor forrásai. Mozgásuk, beszédmódjuk, hanglejtésük jellegzetesen a legprimitívebb. A képzetlenségtől és az elfogyasztott alkoholmennyiségtől szinte visszamaradottságot sugalló alakok.

Ruhájuk, ingük, cipőjük munkaruha jellegű.

LIBA

Né' má' Kapa! Hát ez letépte!...

KAPA

Hé tik! Hé! Hé! Állj csak meg te! Hát én téged ismerlek! Te!

LIBA

Né' má', ez letépte a hivatalost!...

A gyerekek elszaladnak. De Dénes kutyája ott marad és ugatja a két sintért. Kapa lassan közelíti meg elfogó szerszámmal a kutyát.

KAPA:

Szia te dög! Hogy vagy? Kérsz egy kis csontit? (*vigyorog*)

Buksi ugat.

LIBA:

Te Kapa!... Nem ez ül mindig az iskola előtt?...

KAPA:

Az lehet! Valamelyik kölyöké... Volt!!!

A kutya nyakára dobják a drótot. Buksi fuldoklik. Dénes szalad vissza Attilával és a többiekkel

DÉNES:

Engedjék el! Tessék elengedni! Az én kutyám!

LIBA:

Volt, apikám, volt! Majd ezután nem szaggatsz plakátot!

Dénes ledobja a táskáját és feszegeti a kutya nyakáról a drótot.

DÉNES:

Megvan az oltási papírja. Buksinak hívják!

A többi gyerek rémülten áll.

Kapa és Liba rángatják a drótot és Dénest.

KAPA és LIBA (*hadarják egyszerre, ahogy betanulták*) "Kutya közterületen csak pórázon tartható. A gazdátlanul talált kutyákat a Polgármesteri Hivatal utasítása értelmében kötelező eltávolítani... Hatósági személy ellen fellépni tilos és büntetendő...!"

Sipeki, a történelemtanár közeledik.

SIPEKI:

Mi van itt? Hé maguk!... ~~Mi van itt?~~ Jónapot! Kapa fiam! Engedjétek el csak szépen azt a kutyát!

KAPA:

De tanár úr! "Kutya közterületen csak pórázon tartható...!"

SIPEKI:

Van egy másik rendelet is Kapa fiam. Az meg azt mondja ki, hogy olyan személyek nem végezhetnek hatósági munkát, akik még az általános iskolát sem fejezték be.

Kapa és Liba a tanárra merednek, aki grimaszol. „Ez biz így van!”

A két sintér gyorsan leoldozza a kutya nyakáról a drótokat.

KAPA:

Bocsika! Azt hittük gazdátlan. (*Dénesnek*) De ha még egyszer... Nem leszünk ilyen elnézőek. Viszlát!

Kapa Sipekire néz elszkol Libával együtt.

DÉNES:

Köszönöm tanár úr.

SIPEKI:

Nincs mit. Mondd csak, Holló fiam, hanyas is vagy te történelemből?

DÉNES

Hármas.

SIPEKI

Szomorú. Pedig a történelemből megtanulhatnád fiam: ha a hülyék vannak hatalmon, a normális embereknek vigyázni kell magukra!

6. UTCA A POLGÁRMESTERI HIVATAL ELŐTT

Külső, nappal

Garai és Micu az autójukhoz közelednek.

GARAI

Semmi erőszak! Egy hangos szót, annyit se akarok hallani!
Mosolyogj!

Micu mosolyog. Farkasmosoly.

GARAI

Hogy mosolyogsz te? A farkas mosolyog így Piroskára! Meg az anyád
rám!... Figyelj!

Zsiga sétáltatja a kutyáját a fasor mellett a járdán.

Garai közeledik hozzá. Látszik, hogy tart a kutyától.

Garai kissé távolabbról beszél Zsigához. Farkasmosolya nem szebb a fiáénál.

GARAI

Á! Szervusz Öcsikém! Ugye te vagy a kissss... Hogy is hívnak?

ZSIGA

Zsiga... Bedő.

GARAI (*Mint aki felismeri*)

Zsiga, Zsiga, persze! A Bedő?! Csak nem a te papád a nagy Bedő?

ZSIGA

De! A hentes.

GARAI

Hát persze! Ismerjük, szeretjük. De szép kutyád van!

Garai közeledik a kutyához, de tele van félelemmel.

GARAI

Kutyus! Kutyuska! Na, gyere...! Szeret a bácsi...

A kutya vicsorit, ugrik. Garai riadtan **hátrál**.

Zsiga pórázával visszahúzza a kutyát.

ZSIGA

Csupi! Maradj má'! Ül a kutya! Ül!

A kutya persze nem ül, hanem ugat.

GARAI (*Félve, óvatosan, ellenszenvvel*)

Milyen játékos! Na, kedves Zsigám, te biztosan tudod már, hogy egészségügyi okok miatt be kell gyűjteni minden állatot...

ZSIGA:

Igen, tudom... De Csupi ... egészséges...

GARAI.

Nyugodj meg! A házőrző kutyákhoz nem nyúlunk. (*Erősen hangsúlyozva.*) És Csupika ugye, házőrző?!

Zsiga bamba.

ZSIGA:

Hát...

GARAI

Persze, hogy az! Öt nem bántjuk. (*Felhúzza magát idegeskedésében*)

Csak a haszontalan, betegségeket terjesztő állatokat szedjük össze...

Macskák, hörcsögök, madaracskák!... Csupa fertőző góc!...Csupa kis gyilkos!... (*A kezéről, mintha a bacilusokat dörzsölné le, kissé tébolyodottnak látszik.*)

MICU (*figyelmeztet*)
Apa!...

GARAI (*magához tér*)
Persze, persze... De hát a mi Zsigánk érti!.. Városunk jelszava:
„egészség, tisztaság, gazdagság, boldogság!” Ja! Na, most tudod, fiam,
kellene nekünk egy kicsit segíteni... Nem tudhassuk pontosan, hogy
melyik házban milyen állatok vannak ... De ha te segítenél!... Az
iskolában elbeszélgetsz a társaiddal... Elmesélnék, milyen állatokat
tartanak otthon. Te meg szépen összeírod és ideadod nekem. (*Zsiga
tétovázására.*) Persze, erről csak mi ketten tudunk! Rendben?

Zsiga bizonytalan, de a kutyájáról van szó.

ZSIGA:
Hát...

GARAI:
Tudtam én, hogy okos fiú vagy. Csupikát pedig nem visszük el. Mert
ugye házőrző! Érted, ugye? És üdvözlöm az édesapádat! (*Óvatos
undorral*) Szia Csupika!...

Kutya morog. Zsiga elindul a kutyával.
Garai és Micu nézik.

GARAI
Na, látod?! Így kell bánni az emberekkel kisfiam! És akkor majd a
tenyeredből esznek! Világos?

MICU (*vihog*)
Mint a vakablak!

GARAI (*tarkón csapja Micut*)
Normálisan válaszolj az apádnak, te!

MICU (*elhúzza a fejét.*)
Oké pa...! Igenis!

GARAI (*az autó felé siet*)
Tiszta egy anyja!

7. HOLLÓ LAKÁS Belső, este

Dénes egy szivacson fekszik és súlyozódik a szobában. A kutya mellette, a földön ül és nézi.
A városi televízióban Garai Nándor, Zeréndvár polgármestere beszél.
Mögötte plakát X-szel áthúzott kutya, macska: „Egészség, tisztaság, gazdagság, boldogság!”
A képernyőn emblémaként: ZERÉNDVÁRI KÁBELTELEVIZIÓ.
Garai alatt felirat: GARAI NÁNDOR POLGÁRMESTER
A polgármester eltúlzott kedélyességgel és behízselgéssel, vagy az adott ponton alig rejtett
fenyegetéssel beszél.

GARAI (*súgógépről olvas*)

... És csak azt kérem Önöktől kedves zeréndvári polgártársaim, hogy bízzanak Garai Nándorban! Bízzanak bennem! Hiszen én minden örömmel az Önök és városunk javát akarom!...

Dénes anyja benéz a konyhából.

HOLLÓNÉ

Dénes! Vacsora!... Mért csinálod ezt folyton? Olyan kövér hólyag leszel, mint a Garai hülye fia.

GARAI (*háttérben*)

... Jól tudom, hogy kis városunkban akadnak néhányan, akik nem kedvelnek. Nem kedvelnek, annak ellenére, hogy a lakosság többsége ugyebár engem választott polgármesternek!...

DÉNES

Erős leszek, nem hólyag.

HOLLÓNÉ

És ha erős leszel? (*A tévére int.*) Ő akkor is erősebb lesz nálad ~~mindig~~. Övé a hatalom!

Dénes emelgeti a súlyzókat.

8. MÁTYÁS LAKÁS Belső, este

Attila a számítógépén dolgozik. Az alma képe van most is a képernyőn.

Domi egy zsinagregre kötött papricsikot rángat a macska orra előtt, aki fel-fel ugrik, bele-bele karmol a papírba.

GARAI (*a képernyőn – annyit mond el, amennyi az események hátteréhez kell*) ... És a többség akaratát mindig tiszteletben kell tartani. No, de mindegy! Én azokra sem haragszom, akik nem rám szavaztak. Joguk volt, még ha butaságot csináltak, akkor is.. Ez a demokrácia! Ezek aaaaa... mondjuk azért ki nyíltan: ellenségeim azt híresztelik, hogy félek az állatoktól! Én! Hogy én az állatokat nem szeretem! És hogy ezért kell beszolgáltatni minden ilyen kis... kis kedves élőlényt. Merthogy öszerintük félek a betegségektől... Nevetnem kell! Hahaha!

Mátyás apja bejön a konyhából egy serpenyővel. A serpenyőben rántotta.

MÁTYÁS

Domi! Azt kértem, hogy teríts meg!

DOMI

Máris! Máris! Csak Liza nem akarja elengedni...

MÁTYÁS (*fenyegető*)

Domi!

DOMI (*sértődött, neki áll feljebb*)
Jó' van már!

Veszi a terítőt, teszi az ebédlőasztalra.
Mátyás szerencsétlenül áll a serpenyővel.
Attila nem avatkozik bele a beszélgetésbe, csak okosan néz.

DOMI
Nem kell kiabálni... Én is kiabálhatnék veled.

MÁTYÁS
Mert mért?

DOMI
Mert azért!.. Mert össze fogják szedni az állatokat. Te képviselő vagy, nem?

MÁTYÁS
Na és? Én csak EGY képviselő vagyok. Tedd oda az alátétet!... Egy fő, egy szavazat! Hiába szavaztam az állatbegyűjtés ellen, ha a többiek.... Tányérok? Villa, kés?... Ha a többiek Garai mellett szavaztak.

DOMI
De mért szavaztak? Az ő gyerekeiknek nincsenek állataik?

Mátyás hallgat. Szétosztja a rántottát háromfelé.

MÁTYÁS
Ezt te nem érted... Garai ügyes és ravasz. Az egyik képviselőt megfenyegeti, a másikat meggyőzi, a harmadiknak elintéz valamit... Kezében van a város.

9. BRAUN LAKÁS Belső, este

A televízió itt is szól, de itt nincs felnőtt.
Gézuka és Bea a ketrecben és az akváriumokban levő állatokat eteti. Szíriai aranyhörcsög, tengeri malac, ékszerteknős, kanári, papagáj. Kedves rágsáló pofák közelről.
A háttérben a képernyőn Garai.

GARAI
A legfontosabb, hogy megóvjuk családjunk, gyermekeink és polgártársaink egészségét... Ezért minden áldozatra hajlandóak vagyunk. Ezért kell összegyűjteni minden kutyát, macskát, papagájt, teknőcöt, hörcsögöt, és egyéb haszontalan és veszélyes állatot. És ki meri azt mondani, hogy én nem szeretem az állatokat?

Bea és Gézuka felnéznek a tévére.
Garai egy alig egy-két hetes kicsi ártatlan kutyakölyköt vesz a kezébe. Látszik, mennyire fél tőle. Messze tartja magától, és rémült a képe, míg vigyorg.

GARAI

Utyuliputyuli! Hát hallod mit mondanak a te gazdidra? Ne nyalogasd a kezemet, hékás! Tudom, hogy imádsz, de ez nem illik!... Engedjék meg, hogy bemutassam az én kis kutyulinómat, Popikát, aki nagyon szégyenlős, és nem is szeret a televízióban szerepelni!... Úgyhogy búcsúzzunk el tőle... Pá, pá popi!

Újra a képernyőt látjuk és Garait, aki kedvesen odanyújtja (dobja?) a kutyust valakinek.

GARAI

Ennyit arról, hogy én nem szeretem az állatokat!

A tévé képernyőjén látszik a boldogan éneklő női kórus három tagja. Három lelkes, idősebb nő átszellemülten boldog arccal és egy kórusvezető. Emelkedő dallamsor.

KÓRUS

Egészség, tisztaság, gazdagság, boldogság! Ez lesz majd jövőre
Zeréndvár jövője!

10. POLGÁRMESTERI HIVATAL Belső, este

Garai a kezét mossa rémulten a csapnál. Szappan, súroló, folyékony tisztító, kefe... Néha dühösen a kölyökkutyára néz, amit a titkárnője tart a kezében.

GARAI

Nézzen rá! Ez beteg!

TITKÁRNŐ

De polgármester úr! Ez csak egy kölyökkutya...

GARAI (*idegesen ordít*)

Na és? Mi az, hogy ez csak egy kölyökkutya? Az nem lehet beteg?

Hirtelen egy mellette lévő asztalon álló mikroszkóp alá nyomja az ujjait. A Professzor belenéz a mikroszkópba.

GARAI

Bacilus?!

PROFESSZOR

Nincs!

GARAI

Egy sincs?!

PROFESSZOR

Egy sincs!

Garai kiveszi a kezét és közeliről nézi, mintha ő jobban láthatná.

Aztán magához tér, már némi kínban el tud mosolyodni.

A titkárnőre néz.

GARAI
Na, milyen voltam?!

TITKÁRNŐ
Csodálatos!

PROFESSZOR
Meggyőző!

GARAI *(álszerényen)*
Az ember igyekszik!... Na, meg a városomért ugye, mindent!...
Vigyék innen ezt a dögöt!

Rávicsorít a kölyökkutyára.

11. HOLLÓÉK KERTJE Külső, nappal

Hollóék kertjében a nyári konyha mellett.
Az öt összeesküvő és Buksi, a kutya.
Hátul két ló áll.
Attila és Dénes a malomkőből készült asztal mellett ülnek.
Domi a fűvön fekszik, öléből kikandikál egy kismacska. Domi simogatja. A gyerekek nézik egymást. Tehetetlenek.
Gézuka a kis ház lépcsőjén ül és olvas a gyöngé lámpafényben. Mellette Bea ül.

BEA
Valamit csinálni kell...

DÉNES *(Attilához)*
Még egy hetünk van.

DOMI
Én nem vagyok egy verekedős fajta, de ha valaki hozzányúl a macsimhoz, azt lecsapom, mint a csapdlecsacsit!

Attila megrovóan az öccsére néz. Domi konokul:

DOMI
Azt próbálja meg!...

GÉZUKA *(a többiekre néz körbe, de mindenki elfordítja a fejét, vagy nem akar figyelni)* Szerintem... Ezt le fogják fűjni. A felnőttek nem engedik... Ha minden gyerek beszélne a szüleivel... Azok elmennének Garaihoz... Vagy például, ha mindenki bezárná a kapuját...

DOMI
Figyelj, Gézuka! Jobb, ha tőlem tudod: a felnőttek szavazták meg!
Kopkop! Ennyit a felnőttekről!

Csend. Mindenki emésztí a gondolatait.
Domi felugrik. Macskát felteszi az asztalra, ahol egy kis tálkán tej van.

DOMI (*mutatja is*)

Figyeljete!... Ha itt volna Kokó!... Vagy a **Schwarzenegger** Bruce Lee...!... Mi?!.. Piff-puff! Piff-puff! Te vagy a Garai? Nesze apám! Váglak kupán!

Gézuka meg Bea mosolyog. Örülnek a csúfolódó rigmusnak.
Domi széles karaterúgásokat imitál. Beveri a lábát a malomkőasztalba és lehuppan a fűre, fogja a lábát, sziszeg.

DOMI

Hu, hogy az a ...!

GÉZUKA (*megint letargikusan*)

Á!... A Kokó nem jön ide miattunk!... Meg a Schwarzi se...

Kis csönd. Majd lassan mind és Attilára néznek.
Ugyanaz a gondolat fogalmazódik meg bennük.

BEA

Azt mondtad... egy embert is fel tudsz támasztani...

ATTILA

Hát... Ha eleget tudunk róla ... (*Körbenéz. Visszakozna.*) De nagyon sok adat kell hozzá... Hogy nézett ki? Hol élt? Hogy élt? Meg minden... És kell egy erősebb térgenerátor... Hogy ne tűnjön el olyan hamar, mint az alma.

Domi megint felpattan.

DOMI

Na! Mire várunk? Szuper lenne, nem? **Schwarzenegger** bemegy a városházára! Maga az a Garai? Dzsiu! Dzsiu! "Jaj, könyörgöm, ne bántson! Hagyom az állatokat!"

Gézuka nagy vigyorgással élvezi ezt az álmot is.

ATTILA:

Nem... Schwarzenegger nem jó. Nem beszél magyarul. Meg nem is tudhatunk róla eleget...

GÉZUKA (*elhamarkodva mondja fájó vágját*)

Élesszük fel a nagymamámat! Róla mindent tudok!

DOMI:

Na és? A nagyid majd kikergeti a városból Garait fakanállal? "Dádá csúnya fiú, mit akarsz te? Elvinni az állatokat?" Puff egy légy! Boldog légy!

GÉZUKA (*Megbántva*)

Nem kell mindig csúfolódni!... És nagyon jó lenne, ha megint élne nagymamám ...

Domi megrántja a vállát és a macskája után kúszik a fűben. Nem akarta ő más érzelmeit megbántani...

DÉNES

Kokó él... Schwarzenegger nem jó... Akkor kit támasszunk fel?

BEA: (*naívan*)

Hát egy magyart... egy nagy hőst... Aki egész' biztosan segít...

Fúj a szél, rázza az ágakat sejtelmesen. Mintha jelzés érkezett volna valahonnan, messziről. A gyerekek fázóan összeborzonganak.

BEA:

Fázom...

Attila feláll. A többiek is készülődnek.

GÉZUKA

Menjünk! Nekem még tanulnom is kell. Bea, Domi! Holnap doga lesz töriből...

DOMI (*ijedt*)

Mi? Hát nem a jövő héten?

GÉZUKA

Nem! Holnap! Mátyás kora... Tudod: a Hunyadiak, a Fekete Sereg, meg Kinizsi Pál...

Hirtelen leesik a tantusz. A gyerekek összenéznek. Csend. Csak Domi nem kapcsol.

ATTILA

Kinizsi Pál... Ez az!

GÉZUKA (*alig meri elhinni*)

Igen... A Kinizsi kellene... Magyar hős... Okos, ügyes... Hadvezér..... Ugye, Atti?

DOMI (*leesik a tantusz*)

Ja, tényleg! Emlékszem!... De elég erős?

GÉZUKA

Kinizsi?! Én olvastam: egy győzelem után két halott törökkel táncolt egyszerre... Az egyiket a szájába fogta.

Bea elhúzza a száját. Két halott török, ez neki nem tetszik.

BEA

Fúj!

GÉZUKA

Nyugi! Azért nem egy vadállat.

DÉNES

Naná, hogy erős! Hatodikba' tanultuk, hogy a monda szerint fél kézzel felemelt egy ekkora malomkövet..., mint ez itt ni! Mint egy tálcát.

Hogy egy pohár vizet adjon valami csajnak.

ATTILA

A király lányának.

DÉNES

Igen, mondom: valami csajnak.

BEA:

Az a kérdés, szerette-e az állatokat...

GÉZUKA:

A középkorban?! Nappal lovagoltak, éjszaka meg a kutyával aludtak, hogy melegítse őket...

DOMI

És te ezt honnan tudod? Ott voltál?

GÉZUKA

A könyvtárban olvastam.

Attila megáll, a többiek fél körben körülötte.

ATTILA:

Tehát?

DÉNES:

Kinizsi!

Dénes előre dugja az öklét. A többiek is odateszik az öklüket.

MIND:

Kinizsi!

12. KÖNYVTÁR Belső, nappal

Gézuka és Bea járkál a polcok között és szedegetik össze a könyveket. Leteszik egy asztalra. Történelmi tárgyú könyvek a XV. századról, Mátyás királyról. Gézuka belelapoz az egyikbe (Képes történelem)

Kinizsi páncélzatának képénél megáll. Beával nézik.

13. ISKOLAI TEREM Belső, nappal

Attila nézi ugyanazt a képet.

Az iskola komputer termében ül a számítógép előtt, ahol az almát megjelenítette. Beír valamit a gépbe, utasítást ad. A képernyőn kirajzolódik a páncél.

14. UTCA

Külső, nappal

Domi fut az utcán. Kezében cserépkancsó.
A falon plakát a rendeletről.
Domi futtában körülnéz. Letépi a plakátot. Fut tovább.

15. HOLLÓÉK KERTJÉBEN Külső, nappal

A nyári konyhát Bea és Dénes alakítják át Kinizsinek. A földre dobott pokróc a nyoszolya.
Az asztalon gyertyatartó. A sarokban szentkép, kereszt, térdeplő. A falon Mátyás király
könyvből kivágott kép.
Domi a cserépkorsóval megáll az ajtóban. Körülnéz. Tetszik neki.

DOMI:

De jó!... Itt nagyon jól fogja érezni magát, nem?

DÉNES

Az tuti! (*Mutatja, amit mond.*) Itt alszik. Itt eszik. Itt imádkozik.

DOMI

Hoztam neki korsót! Attila mondta, hogy régen ilyenből ittak a
vitézek. Eddig virág volt benne. Kicsit piszkos, de lehet belőle inni.

BEA

Majd jól eltöri!... Ha tényleg olyan vadember, én nem támasztanám
fel!

DÉNES

Mért lenne vadember? Egy hadvezér?

BEA

Ti mondtátok, hogy két halott törökkel táncolt!

DOMI (*viccel*)

Na és? Biztos nem volt élő! Mert mind megölte. Kivel táncoljon?

Bea nem is válaszol ilyen butaságra.

DOMI

Minek a gyertya?

BEA:

Hogyhogy minek? Hogy este meggyújtsa.

DOMI:

Dehát van villany.

BEA:

Jaj, de buta vagy! A villanyt nem ismeri. Ötszáz éve nem volt.

DOMI

Na és? Majd megmutatjuk neki. Ha egy sereget el tudott vezetni,
akkor egy villanyt is fel tud kapcsolni, nem?

HOLLÓNÉ:

Mi a manó?... Hát itt meg mi készülődik?

A gyerekek zavartan néznek a váratlanul belépő asszonyra, aki körbesétál.

HOLLÓNÉ:

Dénes! Mit csináltok ti az én nyári konyhából? Minek ide pokróc?...

És a gyertyatartó? Kié? Nézd már! A szentképünk!.. Hogy kerül ide?

Dénes! Megnémultál?

DOMI (*hirtelen feltalálja magát*)

Én vagyok a hibás Irma néni... Elfelejtettem... elfelejtettem

megkérdezni, hogy.... Itt lakhatna a nagybácsikám néhány napig?

Bea és Dénes Domira néznek. Milyen nagybácsi? Erről szó se volt.

HOLLÓNÉ: (*nem érti*)

Milyen nagybácsikád?... És mért nem nálatok lakik?

DOMI (*összevissza halandzsázik, de elég meggyőző és komoly*) Hát

mert... szóval... **A nagybratyóm Pali bácsi** egy tanyasi ember...

Birkapásztor... igen... Olyan kis izé... alacsony tanyasi kunyhóban él.

Tetszik tudni!... Ezek az alacsony tanyasi kunyhók... Szalma van a

tetön... Kicsi ablak... Pali bácsi nem szeret városi házban lakni. A

miénk meg olyan városi ház... Magas. Ja. Az neki nagy... Olyan félős

benne... Felkel éjszaka és nekimegy a falnak... Igen... Szegény... De

most csak látogatóba jön... Aztán gondoltam, ezt úgysem tetszik

használni... Dénesnek szoltam...

Hollóné Dénesre néz vasvillaszemekkel.

DOMI

...de ő meg azt hitte, hogy én már mindent megbeszéltem Irma

nénivel... Elfelejtettem. Bocsánat!

Csend.

Az asszonynak valami nem tetszik.

HOLLÓNÉ:

Dom, nekem itt valami bűzlik...

DOMI

Talán a korsó. Virág volt benne és nem mostam ki rendesen...

HOLLÓNÉ

Dom! Hogy hívják a te... nagybratyódat?

DOMI

Hát... Palinak ~~bácsinak~~... Kinizsi Palinak... (*Hollóné kérdő*

pillantására.) Ja... mert... mert apukámmal féltestvérek.... Az ő

apukáját Kinizsinek hívták, az apukám apukáját meg Mátyásnak.

Bea meg Dénes némán bámul Domira. Ezt hogy találta ki?

HOLLÓNÉ:

És miért a földön ágyaztok meg neki?

DOMI:

Ja, hogy a földön...? (*Déneshez*) Tényleg! Miért ott ágyaztunk meg neki?

DÉNES

Hát ... Attila mondta.... Úgy szokta meg kint, a tanyán. A birkák közt. Azok bégettek, ő meg bebújt közéjük.

Domi, Bea és Dénes kínban nevetnek.

HOLLÓNÉ:

Nagyon mulatságos! Még jó, hogy a birkáit nem hozza ide. És hány napra jön a te... Pali bácsikád?

Domi nem tud válaszolni.

BEA (*Déneshez*)

Azt mondta Attila, hogy három-négy, nem?

DÉNES

Ja, igen. Három-négy. Vagy kicsit több...

HOLLÓNÉ (*beleegyezőleg felrázza a párnát*)

Megáll az eszem. Dénes!... Ide hozol egy embert a tanyáról? ... Nem is ismerjük.... Csináljátok itt nekem a programot... Mikor érkezik?

A gyerekek boldogan összenéznek. Ez sikerült! Aztán Hollónéra néznek, mert megértik a kérdés valódi súlyát.

DÉNES (*Dominak*)

Azt mondta Atti, hogy... talán holnap este, nem?

DOMI

Ja, tényleg! Kaptunk tőle egy e-mailt, hogy holnap este...

Hollóné szeme elkerekedik. Bea és Dénes úgy néz Domira, mint egy elmebetegre.

HOLLÓNÉ

E-mailt a tanyáról? (*Figyelmeztető, fenyegető*) Gyerekek! Nekem itt valami búzlik! És az nem a váza!

16. MÁTYÁSÉK LAKÁSA Belső, nappal

Mátyás a fotelben újságot olvas.

Attila és Domi mögötte készülődnek, csomagolnak: ruhát Kinizsinek, CD-ket egy táskába.

Attila és Domi óvatosan ki akarnak osonni.

MÁTYÁS (*felnevez*)

Mi van? Mindjárt besötétedik. Hova mentek ilyenkor?

DOMI:

Matekozni Gézukához... Holnap daga lesz.

MÁTYÁS:

Mind a ketten...?

Domi felhúzza a szemöldökét. Mit kell ezen csodálkozni?

A két fiú kimegy.

MÁTYÁS: (*halkan*)

Ha az anyátok élne...

17. UTCA

Külső, este (Lehet világos is, hiszen szeptember van)

Öten sietnek az iskola felé, Attila, Domi, Gézuka, Bea és Dénes a kutyával. Kinyitják a hátsó kaput és besurrannak. Kapa meg Liba a park fái közül figyelik őket. Liba indulna, Kapa visszahúzza.

LIBA

Né, mán! Hát betörnek!

KAPA:

Nyugi! Várni! Majd kifelé ~~ha jönnek~~! Elkapjuk őket!

LIBA

A szajréval?

Kapa büszkén fogadja az elismerést.

18. KOMPUTER TEREM Belső, este

Domi, Dénes, Gézuka, Bea és Buksi a földön ülnek. Attila a számítógépnél. Sejtelmes fények villóznak a térben. Gézuka gyorsan megtörli a szemüvegét. Bea alig mer odanézni. Domi beharapja a száját.

Dénes tartja magát.

Buksi lesunyja a fejét.

Attila utasításokat ad a gépnek. A fényekből a fal előtt lassan kialakul egy emberi figura felső, páncélos teste.

Bea Gézuka kezét fogja.

BEA: (*suttog*)

Mi lesz, ha meztelen?

DOMI:

Bírnád, mi? Felül páncél, alul semmi.

BEA:
Hülye!

GÉZUKA: (*Dominak*)
Légy szíves!

Elektronikus zajok.
Kialakul az alsó rész, aztán a fej.
Buxsi nyüszít.

BEA:
És mi lesz, ha rögtön verekedni fog?

Domi Attilára néz.
Attila egy gombra teszi a kezét.

ATTILA:
Azonnal megszüntetjük!

DOMI:
Ne! Nem fog verekedni! Majd én...! Beszélek vele!

A vibráló színek lassan megfakulnak. Kinizsi feléled. Buxsi morog.
A vitéz kinyitja szemét.
A gyerekek és a vitéz riadtan nézik egymást. Hosszú csönd.

KINIZSI: (*nyög*)
Hé... hé.... gyerkőcök!... Kik vagytok... tik?

DOMI:
Mi... Mi... Mit mondjak?

Domi a többiekre néz.

ATTILA
Mi... Mi... gyerekek vagyunk...

Kinizsi néz, néz, nem érti. Asztmásan liheg.
Körülnéz óvatosan, látja a vibráló neont, a villogó számítógépet, minden idegen, különös, ijesztő...

KINIZSI:
Mi ez?! Uramisten! Csak nem a pokolba' kerültem? (*Gyerekekhez*)
Ti... ti vagytok az ördögök? Engem nem dobtok a gyehenna tüzére!...
Há! Há!...

Kirántja a kardját.
Buxsi ugatva üldözi.
Kinizsi suhintgat.
A gyerekek jobbra balra menekülnek.
Gézuka egy asztal mögül.

GÉZUKA:
Nem vagyunk ördögök!...

DOMI
Nem látja? Nincs is farkunk!

BEA
Hülye!

DÉNES
Emberek vagyunk!... Gyerekek! Gyerekek!

KINIZSI (*suhintgat, mindent lever*)
Há!.. Há! Megálljatok!

BEA (*az asztal alól*)
Ugye mondtam?!... Egy vadember! Attila! Szüntesd meg! Attila!..

GÉZUKA
Ne! Ne!

Kinizsi fellöki a csontvázat. ami Domira esik..

DOMI
Jézus!... Ha én ezt tudom, nem támasztom fel, az biztos!

Kinizsi megtorpan a számítógép előtt. Zihál, fél is, bátor is. Meglöki a komputert.

ATTILA
Azt ne!... Hé, Kinizsi bácsi, kérem!...

KINIZSI
Mi? Mit makogsz? Honnan tudod a nevem?... Emberek vagytok? Na, gyerünk elő! Lássam a pofátok!... Kutyuk! Csiba te!

Buksi behúzza a farkát és meghátrál.
Dénes, Attila, Gézuka, Domi, Bea lassan előmászik.
Sorba állnak, mint a tornaórán.
Kinizsi kivont karddal ellép előttük.
A gyerekek félnek.
Kinizsi is egy kicsit.
Hirtelen Domihoz fordul.

KINIZSI:
Hogy hínak!

DOMI:
Mátyás! Domokos!

Kinizsi továbblép.

GÉZUKA:
Braun Géza!

BEA:
Bea... Bella.

DÉNES:
Holló Dénes.

ATTILA:
Mátyás Attila...

KINIZSI:
Mátyás!? Hozzám!

Attila kilép. Kinizsi felemeli a kardot, ijesztően, majd a hüvelyébe csúsztatja.

KINIZSI (*halk, bizalmas*)
Hol vagyok?

ATTILA
Hát itt... Zeréndváron... Élni tetszik

KINIZSI: (*nem érti*)
Aha!... Hogyhogy?!... Nem haltam meg?

ATTILA:
De. Abszolút. Csak most mi...

DOMI (*büszkén, közvetlenül odamegy*)
Feltámasztottuk a Pali bácsit! Na! Mit szól hozzá? Nagy mákja van,
mert először a Schwarzeneggert akartuk!... Na?! Hogy tetszik lenni?

Kinizsi szorongása örömujjongásba vált. Megöleli a gyerekek, akik majd kinyuvadnak a páncélkarok ölelésében.

KINIZSI:
Élek... Élek! Feltámadtam? Uram! Feltámadtam! Csoda! Csoda
történt! Élek! Há! Élek!

A gyerekek oldódnak, megérintik a páncélt.

GÉZUKA:
Kicsit halkabban tessék élni! A gondnok...!

KINIZSI (*odatartja az arcát*)
Üss meg kölyök!... Na!

Gézuka nem meri, de Domi némi tétovázás után kicsit megüti..

KINIZSI:
Erősebben te, mert ha én megütlek!...

Domí ijedtében hatalmas pofont ad Kinizsinek, akinek ez meg se kottyán. Míg Dominak

megfájdul a keze. Felszisszen.

KINIZSI
Érzem! Érzem!!

DOMI
Szsszz! Én is!

Kinizsi magához öleli Domit, aki majd meghal. Aztán a többiek is megszorongatja.

DOMI:
Nyugi már!... És tessék levenni azt a bádogot, mert szörnyen zörög!

ATTILA:
Igen. Át kell öltözni. Ebbe nem lehet kimenni az utcára. Hoztunk
másik ruhát.

KINIZSI (*hátrahőköl*)
Hogy én levegyem a páncélsímet egy idegen világban?! Soha!

19. UTCA

Külső, Este

Kis csoport áll az utcai lámpa fényében. Kinizsi kockás öltönyben, sportcipőben. Domi kajánul nézi, ahogy rángatja, igazgatja az öltönyét és próbál méltóságos lenni. Elindulnak.

KINIZSI:
Legalább a kardomat hoztam vóna...!

ATTILA:
Nem lehet. Ma már nincs kard. Nem kell...

KINIZSI:
És ha jönnek a törökök?

BEA: (*hirtelen nem érti*)
Kik?

DOMI: (*pattog*)
Törökök! Hol élt ez eddig?

DÉNES
Nyugi! Sehol.

GÉZUKA (*okos*)
Tessék elképzelni, már háromszáz éve kivertük őket az országból.

KINIZSI:
Háromszáz? Hát... mikor hóttam meg?!

A kis csapat megáll.

Nem veszik észre, hogy a parki fák között Kapa és Liba oldalognak a nyomukban.

GÉZUKA *(nyel egyet)*
Több, mint... mint ötszáz éve!

KINIZSI:
Ötszáz...? Éve?... Akkor... most... most mennyit írunk?

ATTILA
Kétezer...egyet.

KINIZSI
Á!... Az nem lehet... Biztos álmodom. *(Domihoz)* Üss meg!

DOMI:
Egy frászt! ~~Még most is fáj a kezem.~~ **Most üssön meg a Dénes!**

BEA
Domi! Te tegezed?

DOMI
Mér' ne! Ő is tegez engem!

Kinizsi megszólalni sem tud. Hagyja, hogy kísérjék a fák és a kerítések árnyékában. A sintérek távolról követik őket.

Zene.

A kis csoport igyekszik árnyékban maradva eljutni Hollóékhoz.

Kinizsi szeme hol érdeklődve, hol riadtan ugrál a számára ismeretlen eredetű és rendeltetésű dolgok között. Szeméttartó, kirakat, neonbetű, kerékpár, autó stb.

Néha egy-egy állat fut át az úton vagy villan fel a kertekben, a házak tetején. Csupán ezekkel tud a vitéz kontaktust teremteni.

A kutya elhallgat a kertben.

A macska dorombolni kezd, mikor ránéz.

Autó közeledik erős reflektorfénnyel.

Kinizsi rémülten a falhoz vetődik, két karjával a falhoz szorítva az öt gyereket.

KINIZSI
A sátán szekere! Eljött értem! Légy átkozott!

BEA *(rémülten)*
Mi? Mi van?

DÉNES
Ez csak egy autó!

DOMI
A pasi tiszta lökött!

ATTILA
Te vagy a lökött! Honnan tudná, mi az hogy autó?!

Bea megfogja Kinizsi hatalmas kezét. Aki elengedi a többieket is.

BEA

Pali bácsi! Ez csak egy ... kocsi! Gépkocsi. Nem kell félni!

KINIZSI

Félni?! Egy Kinizsi!? Nem ismersz még te engem kislány!

Peckesen elindul. Busz közeledik. Kinizsi felhorkan, majd rémülten felugrik egy fára.

KINIZSI

ÁÁÁÁÁÁ! Segítség!

A park fái közül kilép Kapa és Liba. Röhögcsélve nézik Kinizsit.

KAPA:

Nézd má' hova mászik? Micsinálsz te lökött sógor?... *(gyerekekhez)*

És tik? Hova, hova ilyen későn? Csak nem most ért véget a tanítás?

A csoport áll. Buksi morog. Kinizsi leereszkedik a fáról és sötéten nézi a két "útonállót"

LIBA

Belógunk éjszaka a suliba? Egy kis buliba? Hehehehe!... Na, elő a szajréval picinyeim!

KINIZSI

Kik vagytok ti gonosz életűek? Miféle bátorság költözött belétek, hogy az utamba álltok?

Gézuka Kinizsi elé lép. Hadar.

GÉZUKA

Tanulmányi versenyre készülünk... Most volt a különóra...

KAPA

Tanulmányira **készülődtek** versenyre! Hallod Liba? Jól adja!

LIBA

Figyelj, öcsi! Kuss! Neked nem osztottunk lapot!

KAPA *(Kinizsihez)*

És te? Te kockafejű! Te is különórán voltál?!

LIBA

Kicsit túlkorosnak látszik. Biztos bukdácsolt!

Kapa és Liba jót nevetgélnek.

KINIZSI

Ne álljátok el az utam rossz arcúak, ha jót akartok! Kotródjatok Kinizsi elől veszett kutyák!

A két sintér drótjaikat leveszik a vállukról.

KAPA:

Nacsak! Mi vagyunk a veszett kutyák?

LIBA

Talán te vagy a veszett kutyák! De akkor be kell fogni!... Gyere csak, gyere!

A gyerekek igyekeznek visszatartani Kinizsit, de az egy legyintéssel hátralendíti őket. Amikor a két sintér rámozdulna, dobbant, kiált és megfogja a nyakukat. Kapa és Liba fuldokolnak.

A gyerekek odarohannak és a lovag ruhájába karjába kapaszkodnak. Csak Domi guggol le, hogy megfogja az ugató kutyát.

GÉZUKA:

Pali bácsi! Jaj, ne! Engedd el!

BEA:

Ez megöli! Megöli!

Kapa meg Liba már alig tátog.

ATTILA:

Ezt nem lehet!... Nem! Nem szabad!

DOMI:

Mért ne! Két hülyével kevesebb, tiszta haszon!

BEA (*Kinizsibe kapaszkodva*)

Észnél vagy! Megbüntetnek minket is! Bezárnak.

Kinizsi lazít a szorításon. A gyerekeket hátralendíti, azok a földre esnek.

KINIZSI:

Mi? Bezárnak?? Mért?...

DÉNES

Ma már nem lehet csak úgy gyilkolászni ~~Pali bá'~~!...

GÉZUKA

A törvény bünteti

DOMI

Csak fojtsd meg őket nyugodtan, aztán majd megbeszéljük!

ATTILA

Hülye vagy? Pali bá' engedd el őket, mert visszaküldelek!

KINIZSI

(*A sintérekhez.*) Férges! Köszönjétek meg a gyerkőcöknek, hogy éltek... Kár, hogy nem találkoztunk ötszáz évvel **előbb** ~~ezelőtt~~!

Kerékbe törtelek volna, karóba húztalak volna benneteket! Na gyerünk! Repüljete madárkáim!

Egymás után felhajítja a fára a két sintért. A gyerekek elszörnyedten nézik.

Kapa és Liba megkapaszkodnak az alsó ágban, felhúzózkodnak és kiabáláshoz készülődnek,

de még nem jön ki normális hang a torkukon. Csak hörögnek.
Kinizsi felemeli az egyik drótot és a két sintér felé lendíti.

KINIZSI:
Cssss madaracskák! Csak pityegjete! Halkan, szelíden: pity, pity!
(fűtyörészik)

KAPA és LIBA: (fűtyörésznek)

KINIZSI:
Úgy! Úgy! Csak fűtyörészni. Reggelig. Különben visszajövök!...

A gyerekek alig merik elhinni.

GÉZUKA
Nem igaz ez a **hapi!**...

A gyerekek és Kinizsi távolodnak, de vissza-visszanéznak. A két sintér fűtyörészik.

20. UTCA Külső, este

Siet a kis csoport. Középen Kinizsi.

ATTILA
Tehát azt kell mondani, hogy Pali bácsi a mi nagybátyánk...

KINIZSI
Értem én! ~~értem~~. **Atyád** testvére vagyok.

GÉZUKA
Igen. És tanyán tetszik élni a birkák között.

KINIZSI (felháborodva)
Egy Kinizsi?!

DÉNES
Ezt csak ~~az~~ anyámnak mondjuk. Ő nem hinné el, hogy Pali bácsi feltámadt!

KINIZSI (hezitálás után beleegyezve)
Na, jó. Birkapásztor vagyok. A tanyáról.

Sipeki kissé ittasan áll a fal mellett és nézi a fura társaságot.
A gyerekek körbeveszik Kinizsit, mintha el akarnák takarni, ami persze lehetetlen.

SIPEKI:
Á! Kedves ismerősöket látok!... Jó estét! Jó estét!

GYEREKEK
Jó estét tanár úr!

SIPEKI

Hová, hová ilyen késői órán az éji homályban?

DOMI:

Mi most... A nagybátyám most érkezett meg, őt kísérjük haza...

Kinizsi igyekszik "viselkedni", ahogy a gyerekek mondták.

KINIZSI

Légy üdvözölve tanár!

Sipeki kezét nyújt. Kinizsi kinyújtja a kezét és megszorítja a tanárét

SIPEKI:

Örvendek! Sipeki Sándor, magyar-történelem... Jaj!

KINIZSI:

Kinizsi Pál!... Nagybácsi a tanyáról. Birkapásztor.

Sipeki fúj kodja a kezét.

SIPEKI:

Hú!... Azt érzem. Szegény birkák!... Mit mondott? Mi a neve?

KINIZSI:

Kinizsi Pál? Csak nem ismer az úr?

SIPEKI

Magát nem! De a kenyérmezei hőst?... Hogyne ismerném!

Domi húzza Kinizsit.

DOMI:

Nagyon késő van! Menjünk! Apa haragudni fog. Mindjárt éjfél!

KINIZSI

Látjátok?! Ismer! Bizony én vagyok az! A kenyérmezei hős...Aki táncolt két halott törökkel!...

A gyerekek Kinizsit elhúzzák. Sipeki áll bambán és néz.

Az utca üres. Sipeki csuklik. Pislog. Felette egy ablakból fény szivárog.

SIPEKI:

Kinizsi? *(A kezére néz.)* Úúúú a kezem! Sipeki, már megint sokat ittál...

Egyik kezével felemeli a másikat és nézi a kiszivárgó fényben.

Felemelkedünk és az ablakhoz közelítünk.

21. ZSIGA SZOBÁJA Belső, este

Zsiga elaludt az ágyában írás közben.
Mellette alszik a kis Csupi.
A párnáján feljebb papír, azon szöveg. Nyilván ezt írta, amikor rátört az álom.
A szöveget közeliről látjuk-
„Bella Bea: egy tengerimalac, három hörcsög.
Mátyás Domokos: két macska.
Braun Géza: papagáj, kanári, kutya, szíriai aranyhörcsög. „

22. HOLLÓÉK KONYHÁJA Belső, este

Kinizsi a konyhaasztalnál ül és vacsorázik. Pörköltet eszik nokedlivel.
Kézzel eszik. Ujját leszopja. Vájkál a szájában. Böfög. Stb.

Hollóné a konyhaszekrényénél áll és ellenérzéssel nézi a malackodást.
A gyerekek az asztal körül ülnek és lesik, hogy minden rendben van-e.
Hollóné odalép és közelebb tolja Kinizsi tányérjához a kést és a villát.
Majd visszaáll a konyhaszekrényhez.
Kinizsi az evőeszközökre néz, aztán Hollónéra. Nem érti. Eszik tovább.

HOLLÓNÉ:

Mondja Kinizsi úr, a tanyán nem szokás kést és villát használni?

Kinizsi a gyerekekre néz segélykérően.

KINIZSI

Hát ugye....

DOMI:

Dehogynem! *(feltalálja magát)* Csak Pali bácsi nem szeret mosogatni...

HOLLÓNÉ:

Gratulálok! De most csak egyen rendesen! Itt én mosogatok.

Bea odanyújtja a kést és a villát. Kinizsi ügyetlenül megfogja. Nézi. Aztán beteszi a zsebébe.

KINIZSI

Köszönöm! A Beatrice hozott ilyet – Itáliából... Az olasz urak ezzel ettek.

Hatalmasat nevet, aztán pipiskedve pantomimben mutatja hogy ettek vele az olasz urak. „Nye, nye, nye, nye, nye, nye!” A gyerekek nevetnek.

Kinizsi eszik tovább kézzel. Hollóné nem érti, de nem is tetszik neki.

HOLLÓNÉ

Nem tudom, ki az a Beatrice, de így nálunk nem lehet enni!

KINIZSI *(szó szerint veszi)*

Dehogynem lehet, asszony! Há' má' maj'nem megettem az egészet!

Hollóné dühösen megfordul és poharakat vesz le.
Kinizsi ujját, száját az ingujjába törli, aztán az asztalra csap.

KINIZSI:
Asszony! Bort ide!

HOLLÓNÉ:
Na ez már sok! Kinizsi úr! Maga ne csapkodja itt nekem az asztalt!
Mi az, hogy „Bort ide!”? Viselkedjünk! Nem vagyunk a tanyán!
Egyébként is: nincs bor. Vízet kaphat!

KINIZSI (*elfintorodik undorral*)
Vízet?!

Gézuka meglöki a hadvezért.

GÉZUKA:
Tetszik tudni, Irma néni, ott a tanyán... fertőzött a víz. Ezért bort isznak... De most (*artikulál*) nagyon jó lesz a víz is Pali bácsinak!

KINIZSI
Na nehogy mán!...

Kinizsi elharapja a mondatot, amikor a gyerekek szigorú arcára néz.
Hollóné vizet hoz. Dühös.

HOLLÓNÉ: (*A Mátyás fiúknak*)
Sose gondoltam volna, hogy az apátoknak, aki egy művelt, udvarias ember, egy képviselő, ilyen... – már megbocsásson – faragatlan testvére van!

DOMI:
Az a helyzet Irma néni, hogy ott kinn a birkák között, ahol ő volt... Se könyv, se tévé, se Internet... Csak a bégetés.. Beee! Beee!

Kinizsi feláll. Nagyot böfög.

KINIZSI
Köszönöm asszonyság a szíves vendéglátást! Mátyás udvarában sem ettem ilyen jót! Ezt nem hányom ki!

Hollóné megszólalni sem tud a megdöbbenéstől.
Kinizsi indul kifelé, de már gombolja a nadrágját. Attila és Dénes ugrik.

ATTILA
Pali bácsi! Erre!

KINIZSI
Mi van?

DÉNES
Erre van a... vécé!

KINIZSI

Én meg arra megyek. ~~Na és? Minek az? Nekem~~ **Pösölni kell.**

HOLLÓNÉ (*megütődve*)

Nahát! Ez már mindennek a teteje!

A két fiú vezetgeti Kinizsit a fürdőszoba felé. Kinyitják az ajtót. bevezetik.

23. FÜRDŐSZOBA Belső, este

Attila mutatja.

ATTILA:

Ezt fel kell hajtani. És ide kell... pösölni. Bele.

KINIZSI (*belenéz*)

Minek?

DÉNES */tétovázás után/*

Hosszú! Ezt kell meghúzni utána. Akkor lejön a víz... Öblít...

KINIZSI:

Felőlem! Célzás, pösölés, meghúzás! Értem.

24. HOLLÓÉK KONYHÁJA Belső, este

Dénes és Attila kijönnek. Becsukják az ajtót.

Kinizsi a fürdőszobában. A gyerekek csendben figyelnek a fürdőszoba felé. Csak Hollóné pakol.

GÉZUKA (*biztatóan a többieknek*)

Nem olyan bonyolult az.

Nyögések. Lezúduló víz zaja. Törés, nagy zaj.

KINIZSI

Jézusmária! Anyám!...

A fürdőszoba ajtaja kivágódik. Kinizsi a leszakított WC- tartállyal a kezében, feje búbjáig vizesen ki.

KINIZSI:

Árvíz! Árvíz!

BEA

Jaj, Pali bácsi!...

HOLLÓNÉ:

Hát ez nem igaz!

DOMI:

Ha én ezt tudom, fel se támasztalak!

Kapa és Liba megmerevedett fura tartásban állnak Garai előtt. Micu fogja őket, hogy el ne dőljenek. Némelyiket elengedi, majd elkapja, mikor dől.
Mögöttük Garai mellszobra áll az ajtó mellett.
Garai látszat-nyugalommal bólogat.

MICU

Fent voltak a fán! Füttyörésztek! Alig tudtam a daruval leszedni őket.
Szerintem megbolondultak! Ültek az alsó ágon és füttyörésztek.
(Füttyül.)

GARAI *(dühös gúnnnyal)*

Igen? Érdekes. Megkérdezhetem uraim, mit kerestek Önök hajnalban fent a fán?

KAPA: *(dermedt ajkkal)*

Főnök!... Nem tehetünk róla főnök... Jött egy baromerős férfi...

LIBA

Egy ufó volt! Egy ufó!

KAPA

Apád! Az vót ufó!... Egy szupermen volt! Szupermen! Megfogott minket oszt..., oszt feldobott a fára... Úgy legyen Kapa, hogy szupermen volt...

Garai mosolyog, de gyilkosan.

GARAI:

Szupermen, Kapa? Felmáztok a fára részegen? Füttyörésztek!
Lejáratjátok a hatóságot? Kiröhögtettek engem?!

KAPA: *(szinte sír)*

De főnök!...

GARAI: *(Halkan indul, üvöltésig fokozódik a hang.)*

Kuss, te majomállat! Ne főnöközz itt, mert visszarakatlak a fára, ahova való vagy. Ti akarjátok összeszedni az állatokat? Ti?! Akik a fán füttyörésztek, a lakosság meg rajtam röhög?

KAPA

De főnök!... Esküszöm a szupermen volt! Istenanyám, úgy feldobott, mint egy focit!

GARAI:

Ide figyelj Kapa! Jegyezd meg: ebben a városban szupermen csak egy van! És az Én vagyok!

26. HOLLÓÉK KIS HÁZA Belső, nappal

Kinizsi fekszik a kis házban.

Kaparászást hall. Kinyitja a szemét. Ismét hallja. Halkan kimászik az ágyból. Megragadja a nehéz konyhaszéket a lábánál, mint egy ütőeszközt. Újabb kaparászás. Kinizsi felrántja az ajtót és emeli a konyhaszéket. Az ajtó előtt Buksi a farkát csóválja.

KINIZSI:

Meghalsz te!... *(leereszti a székét.)* Na, kutya! Most majdnem agyonütöttelek. *(kiált kifelé.)* Hé! Van itt valaki? Asszony!

Cselédség?... Szétverek köztetek!... *(Elakad a szava, eszébe jut, mi történt vele.)* Vagy...! Hogy is van ez!... Hiszen én... feltámadtam...

Visszafordul, leteszi a székét, az asztalhoz megy, ahol egy tányérban, sajt, kolbász, kenyér.

Mellette kazettás magnetofon. Egy kartonra rajzolt ujj a nyomógombra mutat.

Kinizsi bambán néz, ujjával kíséri az ujj mutatóját és megnyomja a gombot.

KINIZSI:

Ez meg mán milyen ravaszkodás itt megint?

DÉNES: *(a magnetofonból)*

Halló! Jó reggelt! Ne ijedj meg Pali bá'! Csak én vagyok, a Dénes!...

Kinizsi hátraugrik, felragad egy merítőkanalat. Ide-oda csapkod.

KINIZSI *(félelemmel tele)*

Hol vagy szellem? Bújj elő! Nem félek tőled! Állj ki velem kopjára kardra, ha mersz!

Buksi riadtan bújik az asztal alá.

DÉNES: *(hangja)*

...Arra kérünk - mindannyian, ne menj ki az utcára! Csak pihenj! Majd jövünk. Nem ismered a mai világot. Tele van veszéllyel...

Közben Kinizsi felrántja a szekrényajtót. Benéz a mosogató alá. A magnetofon fölé hajol.

KINIZSI:

Aha! Szóval ide vagy bezárva! Jól van!... Mert mindig varázsolgattok!

DÉNES *(hangja)*

Most az iskolában vagyunk, de sietünk vissza. Ennivaló az asztalon...

Kinizsi öklével a készülékre üt. Az darabokra törik.

KINIZSI:

Elég volt. Majd még egy gyerek parancsolgat a Fekete Sereg vezérének!

Magára vesz egy hálóköntöst - lovagi köpenyként, felmarja a kenyeret, kolbászt, sajtot és indul.

KINIZSI:

Előre, kutya!

27. ISKOLA FOLYOSÓJA Belső, nappal

Az iskola folyosóján megy Dénes. Zsiga a nyomába.

ZSIGA:

Neked ugye, nincs is más állatod, csak Buksi?

DÉNES:

Mi közöd hozzá?

ZSIGA:

Csak azért kérdeztem, mert... én is félek, hogy Csupit elviszik...

DÉNES *(nem tudja magában tartani)*

Ne félj! Nem viszik el!... *(Zsiga kérdő tekintetére.)* Egyetlen állatot se visznek el. *(Kacsint)* Majd meglátod!

Dénes befordul az osztályba.

Zsiga körbepillant és egy kis jegyzetfüzetbe ír valamit.

Domi közeledik és egy fejes vonalzóval vív két osztálytársával szemben.

DOMI:

Ááááá! Én vagyok Kinizsi Pál! Most meghaltok veszett kutyák!

Sipeki tanár úr közeleg. A két "török" leáll a vívással. Domi ezt használja ki, szúrja, vágja az osztálytársait, és **a tanár hasába talál a „kard”**. Sipeki megfogja Domi fülét és az osztály ajtaja elé lendíti. Bemennek mindannyian.

28. OSZTÁLYTEREM Belső, nappal

Osztály feláll.

SIPEKI *(didaktikus)*

Először is: már egy perce becsengettek. Másodszor nem üvöltünk a folyosón. Harmadszor: igaz, hogy Kinizsi Pál molnárlegényből verekedte fel magát a Fekete Sereg élére, de megtanult viselkedni. Nem úgy, mint Mátyás Domokos barátunk. Leülhettek.

Kinizsi az iskola előtt, az utcán sétál.

Sipeki kinyitja az osztálynaplót, aztán felnéz.

SIPEKI:

Domokos barátom! A Mátyás koráról írt dolgozatod csak kettes volt. De ha te vagy Kinizsi, akkor legalább a kenyérmezei hősről egy kicsit többet kellene tudnod. Kifáradnál?

Domi kisiet, nagyképű. Alig bírja magában tartani az igazságot.

DOMI:

Hát!... Tudok róla egyet, mást...

SIPEKI: *(kételkedve)*

Hallgatlak!

Bea és Gézuka ijedten nézik barátjukat. Domi lelkesen hadar. Sipeki egyre elképedtebben nézi.

DOMI:

Kinizsi Pál Mátyás seregében először közkatona volt, aztán vezér, főparancsnok és élete végén országbíró. A király külföldi hadjáratokra csak zsoldos katonákat vihetett, ezért kellett zsoldosokból sereget toborozni és ennek a parancsnoka lett Kinizsi...! Ez volt a Fekete Sereg. Kinizsi nagyon erős volt. A kenyérmezei csata után két halott törökkel táncolt. Egyszer pedig megfogott két embert a nyakuknál, aztán feldobta őket a fára...

Az osztály nevetni kezd.

SIPEKI:

Maradjunk a történelmi tényeknél!

Domi észreveszi az utcán Kinizsit és Buksit. Ijedten bámul kifelé.

DOMI:

Ez így volt... Mi az neki? Mi az...? Tanár úr, bocsánat, tessék kiengedni!... Nagyon sürgős...

SIPEKI:

Most volt szünet, édes fiam, öt perce. Máskor a sürgős dolgaidat intézd el és ne kardozz a folyosón! Te! Kinizsi!...

29/A. UTCA

Külső, nappal

Kinizsi igyekszik méltóságteljesen járni, de hol egy motorkerékpár, hol egy autó húz el mellette, megriasztva a kenyérmezei hőst. A férfiakon és nőkön tarkálló színes ruhák is elborzasztják. Ezek mind bohócok? Némelyiken felnevet. Az illető értetlenül vagy dühös sértettséggel nézi. Két férfi egy betongerendát visz át a járdán. Kinizsinek útjában van. Felemeli a betongerendát, átmegy alatta, majd visszateszi a két megroggyanó férfi vállára. Kihívóan öltözött, csinos nő riszál. Kinizsit elönti a vágy. Már mozdul, már fogná.

KINIZSI:

Te...!

A nő villámgyorsan elmenekül, Kinizsi tesz néhány lépést utána, mint a "csodálatos mandarin", mire a nő leveszi tűsarkú cipőit és elrohan.

KINIZSI:

Mi az? Nem tetszem?!

Egy kisfiú léggömbje felakadt a faágra. A gyerek sír. Az apa megpróbál felugrani és elkapni, de nem sikerül. Kinizsi felemeli a férfit, aki leveszi a léggömböt.

FÉRFI:

Jaj!... Kösz!

29/B. UTCA, AUTÓ Külső, belső

Garai közeledik Micuval a polgármesteri autóban.

MICU

Begyűjtjük az állatokat, jó! De azt tudod papa, hogy azt a rengeteg állatot etetni kell!...

GARAI

Minek? (*Hatáscsend. Majd bizalmas*) Már mindet eladtam egy állatkereskedőnek! Etesse ő!

MICU (csodálattal)

Papa! Hogy te milyen okos vagy!...

Garai öntelten bólint és kinéz a kocsiból.

Meglátja Kinizsit. Öntelt mosolya nevetésbe vált. Nevet.

GARAI

Nézd csak! Az új divat!

MICU (*az autóablakon ki*)

Mi van haver? Elmentek otthonról?

Kinizsi a kocsitól ijedten a kerítéshez szorul és zavartan néz.

GARAI

Biztos van neki papírja, hogy süsü!

MICU (*kiált, míg a kocsit elhúzza*)

Süsükém! Süsü!

Kinizsi néz utánuk. Aztán indul tovább.

Kinizsi meglát egy kocsmai plakátot. Hordó, pohár, sör.

A kutyára néz és a lépcsőhöz parancsolja.

KINIZSI

Kutyó! Itt vár!

Buksi leül a lépcső elé.

Felnéz Kinizsire.

Kinizsi elégedetten bólint, és már nem látja, hogy a háta mögött megjelenik az úton az Állatmentesítő szolgálat feliratú csotrogány.

Az asztaloknál egy-két férfi és nő.

Tobrák bácsi, Szivornyák Vilma néni egy asztalnál. Előttük bor.

TOBRÁK:

Egész éjjel fenn voltak a fán... Füttyörészték...

SZIVORNYÁK:

Nem szabad annyit inni Tobrák úr.

TOBRÁK

Nem hiszi, Vilma?

Tobrák az asszonyra néz, aki az ajtó felé bámul. Tobrák is odanéz. Meglátja Kinizsit, aki elégedett és fensőbbeséges mosollyal néz körbe, mint aki üdvözlésre vár.

KINIZSI:

Legyetek üdvözölve! Éljen Mátyás király!...

Mindenki a különös köszöntésű vendégre néz.

Kinizsi arcáról leolvad a mosoly, hogy senki se válaszol.

Szivornyák Vilma emeli a poharát, hogy a feszültséget oldja.

SZIVORNYÁK

(Hangosan) Éljen, míg meg nem hal!...

TOBRÁK *(halkan)*

Érdekes... Ma már mindenkit kiengednek a bolondok házából...

(Kinizsi fel megnyugtatólag) Éljen!...

KINIZSI *(elégedetten bólint)*

Mátyás, az igazságos!... *(A pulthoz sétál és megfordulva nekitámaszkodik.)* Kinek zsoldosai vagytok e házában?

A kocsmáros is értetlenül pillantgat körbe a pult mögül, hogy a többiek értik-e a kérdést?

KOCSMÁROS:

Senkinek... Szolgálhatok valamivel?

KINIZSI:

Bort ide korcsmáros!

A kocsmáros tölt egy három decis pohárba a pultra helyezett ötven literes hordóból(?).

Kinizsi nézi a poharat, aztán óvatosan odább tolja. Hátranyúl fél kézzel, felemeli a hordót és iszik. A kocsmáros először megszólalni se tud.

KOCSMÁROS:

Hé!... Hé maga! Teszi le rögtön!... Megbolondult?

Tobrák és Szivornyák elhűlve nézik a "mutatványt".

Kinizsi lezuttantja a hordót a helyére. A kocsmáros rögtön megpróbálja a helyére rángatni, de egyedül nem tudja.

KINIZSI:

Kinek bora ez a jó bor?

KOCSMÁROS:

Kinek? Kinek? Az enyém! Maga megivott vagy két litert. **Kétezer** forint lesz.

Kinizsi tréfának véli. Nevet. Körbenéz. Tőle pénzt kérnek!

KOCSMÁROS

Mit röhög maga? Ne röhögjön, hanem fizessen!

KINIZSI: (még mindig tréfának véli)

Micsoda?! Te forintot kérsz ~~borodért~~ a **borért** egy Kinizsitől?

KOCSMÁROS:

Engem nem érdekel a maga neve, uram. Felőlem Hakapeszi Mórnak is hívhatják. Maga itt fogyasztott. Fizessen, mert rosszul jár!...

KINIZSI

Tudod te kit fenyegetsz, cseléd?!... Te!....

Kinizsi hátranyúl, elkapja a kocsmáros grabancát, átrántja a pulton, mint egy rongyot és már az agyonütéséhez készül, amikor észreveszi a felpattanó vendégek rémült arcát, és rádöbben hol van. Leereszti a kocsmárost és meglapogatja, megtámogatja, hogy össze ne essen.

KINIZSI:

Megbocsáss kocsmáros! Nincs nálam **forint**... De Kinizsi, adósod nem marad!... Mondd meg ki az ellenséged! ... És én neked azt ingyen megölöm.

Kinizsi büszkén néz körbe. Micsoda felajánlás! Micsoda lovagi gesztus egy vezértől! A kocsmáros rémülten hátrál..

KOCSMÁROS

Nem, nem... Köszönöm... Nagyon kedves... Majd fizet máskor.... Ha lesz forintja... Nagyon örültem!... Egészségére!

KINIZSI

Neked is! Köszönöm kocsmáros!

Kinizsi döngő léptekkel elindul kifelé. Mindenki állva néz utána. Aztán Kinizsi hirtelen megfordul, úgy köszön.

KINIZSI

Éljen Mátyás király! Éljen az igazság!

MINDENKI (*rémülten, poharát felkapva.*)

Éljen Mátyás király! Éljen az igazság!

A kocsmá előtt.

Buksi nem ül a lépcsőnél.

Kinizsi kilép, körbenéz, füttyent. Buksi sehol. Ugatás hallatszik.

Kinizsi észreveszi a távolabb álló sintérekocsit a ketreccel.

A ketrecben Buksi és más kutyák ugatnak

Kinizsi a ketrec felé indul.

Kapa és Liba egy kis vergődő uszkárral közelednek röhögcsélve.

KAPA:

Kimászott a kertből a kis hülye!....

LIBA:

Uszkár, nem vagy te Oszkár? Hehehehe!

KAPA:

Mér' nem maradt a helyén!

LIBA:

Hát ez az!... A jó kis vackán a kis bűdös!...

A két sintér egyszerre felnéz.

Elszörnyedve megállnak.

A sintérekocsit ketrece borzalmas módon szét van szaggatva. Minden kutya eltűnt, csak egy dakszli nem bír lemászni a kocsiról. A sintéreket meglátva, az is leugrik.

KINIZSI:

Legyetek üdvözölve, kutyák!

A két sintér megperdül a tengelyük körül.

Kinizsi áll a hátuk mögött a morgó Buksival.

Kinizsi mordul egyet és felgyűri a köpenye ujját.

KINIZSI: *(fenyegető)*

Hát lemasztatok a fáról?!

Kapa elengedi az uszkárt, és a két sintér észvesztve rohan fel a legközelebbi fára. Kinizsi felveszi a földről a drótot.

KINIZSI

Mi van madárkáim! Kivágták a nyelvetek'?!

A sintérek fent az ágon ülve füttyörészni kezdenek.

Kinizsi bólint, eldobja a drótot, és Buksival gőgösen elvonul.

A kocsmából jön kifelé Szivornyák Vilma néni és Tobrák bácsi. Tobrák elől. A füttyögésre megáll és a fára néz. Elkerekedik a szeme. Szivornyák a lába elé néz, míg jön le a lépcsőn.

SZIVORNYÁK

Bérgyilkos volt ez... Ukrán...De milyen jól beszélt magyarul!...

TOBRÁK:

Oda nézzén mán!... Hát ez a Kapa meg a Liba....?! Megin' a fán!

SZIVORNYÁK: (*dühösen a férfire pillant.*)

Mit bolondozik? Aszisi nem ismerem meg a rigókat? Folyton viccel...

A fejét ingatja és a fa felé néz. A hangja elfúl. **Szeme kimered.**

A két sintér fenn füttyög.

Vilma keresztet vet:

SZIVORNYÁK

.... Jézus Mária! Ennyit nem ittam!...

32. ISKOLA ELŐTT Külső, nappal

Domi, Bea, Gézuka kirohan a kapun. Mögöttük jön Attila és Dénes.

DÉNES

De mért nem maradt otthon?!...

ATTILA

Egy Kinizsi?! Neki nem lehet parancsolni.

DOMI

Már biztos, hogy megölt valakit!...

GÉZUKA:

Lehet, hogy azt a két sintért?...

ATTILA:

Domi! Te Beával menj fel a parkig, nézzetek szét! Ha megvan, hívsz a mobilon. Gézuka te gyere velem! Dénes szaladj haza, hátha hazament közben. Ha tényleg megölt valakit, engem lecsuknak, az tuti!

A gyerekek három irányba szétszaladnak.

DOMI

Ha én ezt tudom, nem támasztom fel, az biztos!

33. UTKAKERESZTEZŐDÉS

Külső, nappal

Fékező autók

Kinizsi belemászott a piros lámpába. Hiába siet át, egy koci éppen felé fut.

KINIZSI

Hé!... Hé te!... Megállj má'!

Kinizsi a kezével megállítja. Az autó megtorpan. A sofőr beüti a fejét az üvegbe. Kinizsi siet tovább. Látszik, hogy fél a fékező autóktól.

A rendőr a járdán, a lámpa mellett várja.

RENDŐR *(nyugodt)*

Jó napot kívánok! Kérem a személyi igazolványát!

Kinizsi kissé megnyugodva és a bortól kedélyesebben megütögeti a rendőr vállát, aki csak áll nyugodtan.

KINIZSI

Légy üdvözölve dicső katona! Szép a kalapod! *(Megigazítja a rendőr sapkáját.)* Menj tovább utadon! Kinizsi nem bánt!...

RENDŐR *(nyugodtan, de elhúzódva)*

A személyi igazolványát kérem. Vagy az orvosi papírjait.

KINIZSI

Személyem nem szorul igazolásra, barátom. Én én vagyok. *(Jelentősegteljesen közel hajolva.)* Kinizsi Pál!

RENDŐR

A törvény mindenkire egyformán vonatkozik Kinizsi úr. Ön piros lámpánál jött át.

Kinizsi hátranéz:

KINIZSI

Igen? Lehet. Nem figyeltem. Sasszemed van! Csak figyelj, s ha ellenség jön, szóljál!

RENDŐR *(ingerültebben)*

Hatósági személlyel én nem nagyon viccelődnék, uram!...

Kinizsi meglapogatja a rendőr hátát, aki majdnem leesik a járdáról.

KINIZSI:

De érdekesen beszéltek tik **kis mai magyarkák!** Viccelődni! Az mi?... Nana! Mi van hörcsög?... De ügyes botocska!...

A rendőr lakapja a gumibotját. Ütne, de Kinizsi megfogja, elveszi, görcsöt köt rá, és visszaadja.

KINIZSI:

Mutasd csak!... Na fogjad! Ha ezt kibogozod, **jöhetsz beléphetesz a fekete** seregbe!

A rendőr kiguvadt szemmel, elbambultan nézi a görcsöt.

Kinizsi Buksival elmegy. Visszaint, visszakacsint.

34. POLGÁRMESTERI HIVATAL GARAI IRODA Belső, nappal

Kapa és Liba egymást támasztva félholtan álldogálnak.

A háttérben Garai mellszobra áll az ajtó mellett.

Garai rángatja őket.

A Professzor fehér köpenyben közeledik az ajtó felől

GARAI

Idióták! Barmok! Mind a kettőt kirúgom! Megölöm! Rajtam röhög az egész város!...

A Professzor a két sintért leülteti és lehajol hozzájuk egy kis kalapáccsal a reflexüket próbálgatja.

PROFESSZOR

Polgármester úr!... Bízva rám őket! Egy pillanat! (*Kapához*) Te ki vagy, édes fiam?

KAPA

Kapa! Kapa Péter!...

PROFESSZOR (*negédesen*)

Nem kisrigó?

KAPA

Nem!

PROFESSZOR

Nem fűrjecske?

KAPA

Nem!

A prof. a térdére üt. Kapa feljajdul, kirúg. A prof ügyesen elkerüli a rúgást.

A prof Libához fordul.

PROFESSZOR

És te fiam...? Hogy hívnak?

LIBA (*félve a kalapáctól*)

Liba... Liba Tódor ...

PROFESSZOR (*megörülve az eredménynek*)

Á! Liba! Nem rigó! Nem fűrjecske! Liba! De tudod, a liba nem füttyül a fán!

Liba térdére üt, akinek a lába kivágódik. A prof el tudna ugrani előle, ha nem rúgna Liba ferdén.

A prof a földre kerül. Onnan mondja Garainak.

PROFESSZOR

Sajnos, normálisak! Már amennyire úgy egyébként...!...

KAPA

A szupermen volt főnök! Hát ne lássam az anyám két szép szemét, ha nem az volt!

Garai megragadja Kapa gallérját, aki Libába kapaszkodik és az ablak felé lódulnak mind.

GARAI (*rárohan fogcsikorgatva*)

Már megint ezzel a szupermennel jössz, Kapa, már megint? Nem megmondtam neked, hogy....

LIBA (*kifelé mutogat*)

Ott a ketrec! A ketrec!...

Garai kipillant, majd rémülten elengedi Kapát és az utca felé fordul.

A polgármesteri hivatal előtt, a kocsin ott a szörnyen szétzúzott ketrec.

35. UTCA

Külső, nappal

Domi és Bea befordulnak a sarkon.

Kisebb tömeget látnak egy kirakat előtt.

Odarohannak.

A kirakat előtt Kinizsi két tenyérrel veri az üveget.

KINIZSI

Távozz sátán! Távozz!...

A kirakatban egy bekapcsolt televízió látható. Garai beszél benne.

GARAI

... Kedves polgártársaim, tudok róla, hogy városunkban egy mindenre elszánt banda garázdálkodik. Tudjuk, kik bérelték fel őket és miért! De a mi kis közösségünk vasökle hamarosan lesújt rájuk...

KINIZSI (*közben*)

Nézzék má'! Nézzék má'! Le van vágva a feje!... És beszél! Beszél! Takarodj sátán!...

Szivornyák Vilma néni, Tobrák úr és a többiek nevetgélnek. Azt hiszik Kinizsi viccel.

SZIVORNYÁK (*magyaráz a körülötte állóknak*)

Betintázott egy kicsit... De jól adja!... Tiszta egy színész!

GARAI (*Folyt*)

...Az emberek bíznak bennünk, és nekünk van annyi erőnk, hogy lecsapjunk a banditákra!

Kinizsi felragad egy hatalmas kukát, és a feje fölé emeli, hogy a kirakatba vágja.

Az emberek rémülten szétrebbennek.

KINIZSI

Majd adok én neked!....

GARAI *(folyt)*

Aki bárhol találkozik egy efféle törő, zúzó, romboló személlyel, azonnal értesítse a polgárőrséget vagy a rendőrséget!...

Domi és Bea rohannak oda. Megragadják Kinizsi kezét, a derekára csimpaszkodnak.

BEA

Ne!... Ne! Pali bá'!... Ne!

DOMI:

Hát ez nem igaz! Ember! Ez tévé!

Kinizsi megáll, még a feje felett tartja a kukát.

KINIZSI:

Mivé? Tévé?...Ez sátán! A sátán! Hát nincsen, csak feje! És beszél! Csak beszél!

DOMI *(sziszegve súg)*

Pali bá'! A francba! Tedd már le!... És gyerünk! Tűnés!... *(A felnőtteknek magyarázva.)* A nagybácsikám!... A tanyáról... Nem látott még tévét. Csak tehén, meg birka...

Közben Domi és Bea rángatására, Kinizsi értetlenül, de odaadja a kukát egy férfinak, aki majd hanyatt vágódik vele.

Az emberek hátrébb állnak

Taxi közeledik. Domi elé rohan. Taxi fékez. Domi kinyitja az ajtót.

SOFŐR *(Vékony kis figura)*

Megbolondultál, Öcsi?!

Bea már húzza a kocsiajtóhoz Kinizsit.

BEA:

Gyere már! Gyere már!...

Kinizsi hátrahököl. Az emberek nevetnek és mutogatnak, milyen nevetséges a nagy darab félő ember.

KINIZSI:

Mi az? Ebbe? Mit akartok?

DOMI:

Gyorsan, szállj be!

Feltűnik egy szirénázó rendőrautó.

BEA:

Jönnék! Gyerünk! Pali bá!

KINIZSI:

Soha! Kinizsi Pál nem futamodik meg!

DOMI:
Szállj má' be!... Hát én ezt bokán rúgom!

Kinizsi rémülten engedi magát belökní a kocsiba.

KINIZSI:
Mária segíts!

A gyerekek is beugranak, becsapják az autót.

DOMI:
Mehetünk!

A kocsi elindul. Elhalad a szemből jövő, szirénázó rendőrautó mellett.

36. A KOCSIBAN Belső-külső, nappal

Kinizsi rémült szeme. A rohanó fák. A hátrafelé száguldó kövek. Az autók felvillanó stoplámpái.

A sofőr mindezt nem veszi észre. Cseveg. Selyp.

SOFŐR:
Hallottátok mi történt? Valami baromerős mandró ~~hapi~~ tegnap óta már vagy ötször felhajította a fára azt a hülye Kapát meg Libát! És csiripelniük kellett! Állati, mi? Frankó egy ipse lehet, hogy ujjat mer húzni Garaival! Persze lehet, hogy csak betintázott! Hehehe!

A rémisztően közeledő falak Kinizsi szeme előtt. Liheg.

A gyerekek nyugtatgató mancsai az összehúzóó hadvezér kezén, karján.

A sofőr észreveszi Kinizsi rémült tekintetét.

SOFŐR:
Mi van papa?... Mitől csinált be ennyire?... Nem is megyek gyorsan. Ezt nézze meg!

A sofőr rálép a gázra. Az autó száguldani kezd. A "rémképek" Kinizsi szeme előtt felgyorsulnak.

KINIZSI:
Kérem... Nagyságos uram...! Ne tegye!... Ne tegye!...

A sofőr röhög és még gyorsabban megy.

SOFŐR
Nyugi, papa, nyugi! Még mindig csak százszal megyünk... Nem beszarién!

Kinizsi megfogja a sofőr vállát és megszorítja. A "váll" egészen laposra nyomódik.

KINIZSI (*könyörög*)
Kérem... Kicsit... lassabban...

A sofőr arcán látszik milyen fájdalmakat érez.

SOFŐR
Juj! A vállam! A vállam! Engedje el!

A sofőr a fékre lép. Fékcsikorgás.
Kinizsi szeme előtt a világ helyrebillen, amint a kocsi megáll Hollóék háza előtt. A gyerekek és Kinizsi kiszállnak.

SOFŐR
Ez megőrült. Eltörte a vállam!

Kinizsi gyanakodva nézi a kocsit, aztán hirtelen felemeli az egyik oldalát. A sofőr majd kizuhan az ajtón. Kinizsi emelgeti a kocsit. Domi és Bea két oldalt a karjába kapaszkodnak, így Kinizsi őket is fel-felemeli a kocsival együtt. (Ha lehetséges...)

KINIZSI
Bújj ki! Bújj ki te török sátán! Tudom, hogy el akartál vinni a pokolba! Bújj ki ördögfatty, bújj ki!

SOFŐR (*Közben*)
Segítség! Emberek! Segítség! Felborítja a kocsit! Jaj, anyukám!...
Segítség!

DOMI
Hé Men! Hagyd már! Nincs ott senki! Engedd el!...

BEA
Pali bá', ne! Pali bá'...!

Kinizsi elengedi a kocsit. A jármű visszazökken az útra. és a sofőr, amint magához tér, rémülten Kinizsi felé pillant és észvesztve elhajt.
Kinizsi keresztet vet.

KINIZSI:
Távozz sátán!

DOMI (*dühösen elindul befelé*)
Megőrülök! Most már tényleg az agyamra megy!

37. HOLLÓÉK KERTJÉBEN Külső, nappal

Hollóék kertjében, a nyári konyha előtt.
A malomkőasztal körül ülnek e gyerekek, meg Kinizsi és Buksi.
Kinizsi Buksi fejét simogatja.
Gézuka nincs jelen.

KINIZSI
Nekem senki sem mondhatja meg, hova menjek!

DÉNES
És ha megtudják, hogy ki vagy?

KINIZSI:
Ünnepeltek volna!

DOMI:
A bolondok házában.

ATTILA
Még jó, hogy nem csaptál agyon senkit!

KINIZSI:
Megtettem volna. Országbíró voltam! Pallosjogom van!

DOMI:
Pallosjoga van! Halljátok? Csak volt pallosjogod, édesapám! Ötszáz éve!

BEA:
Domi! Ne így!....

Bea Kinizsi karjába teszi a kezét. Tanító néni.

BEA
Pali bácsi! Ma már nem lehet csak úgy megfojtani, kerékbe törni, karóba húzni, agyonütni meg leszúrni az embereket, mint régen! Tilos!

KINIZSI:
Mit akartok gyermekeim? Hogy itten senyvedjek? Mint egy tömlőben? Hogy ki se lépjek az utcára?! Hát miért támasztottak tük fel? Játsszódásból? Akkor rosszul számítottatok! Kinizsi az Kinizsi marad, élve és halva!

Kinizsi az asztalra üt. A malomkőasztal lába tíz centivel lejjebb süllyed.

KINIZSI:
Na, halljam! Mér' nem hagyatok nyugonni? Mire kellek én nektek?!

Attila körbenéz. A gyerekek bólintanak: mondd el!

ATTILA:
Azért... Azért támasztottuk fel Pali bácsit, hogy... hogy valaki megmentse az állatainkat.

KINIZSI: *(szívére teszi a kezét, ünnepélyes)*
Lovagi kardomra esküszöm, hogy ha ti kéritek, minden csepp véremmel...! *(Attila mondatának értelme hirtelen eljut a tudatáig. Elképedten:)* Mi?... Hogy mit kell megmenteni?! Állatokat?

DÉNES:
Igen... A Garai Nándor minden állatunkat el akarja venni...

KINIZSI (*halkan morog*)
Már megint egy Garai?

DÉNES
... Kutyát, macskát, hörcsögöt, kanárit...

BEA (*Kinizsi kezét megragadva*)
Nekünk ők a legkedvesebb barátaink... Te mit szólnál hozzá, ha a barátaidat valaki be akarná gyűjteni és elpusztítani?

KINIZSI: (*még mindig nem tudja megemészteni*)
Ti azért támasztottátok fel Kinizsi Pált, a Fekete Sereg vezérét, hogy állatokat védjen?

DOMI:
Ugye mondtam!... Inkább a Schwarzeneggert kellett volna feltámasztani!

DÉNES
De Domi: a Schwarzenegger még él!

DOMI
Ja, tényleg!... Kár!... De hát ez meg csak szavalni tud. „Mátyás, igazságos, Beatrice, a királynő!...”

Kinizsi Domi szája elé nyomja az öklét. Domi nem ijed meg, Dühösen néz.

KINIZSI
Hogy beszélsz te Mátyás vezérével?

DOMI (*legyint és leül*)
Na, mit mondtam? Már megint kezdi.

BEA:
Pali bá'! Nem segítsz?

Kinizsi körülnéz, sóhajt és elmosolyodik.

KINIZSI:
Na, halljam, kit kell karóba húzni?

A gyerekek a vitéz nyakába ugranak, fatönről, asztalról. Kicsi rakás nagyot kíván.

GYEREKEK
Hurrá! Hurrá!

38. UTCA - UDVAR Külső, nappal

Garai siet az önkormányzat udvari kapuja felé. Félig mögötte Micu. Zsiga odaszalad hozzá, kezében papír.

GARAI:

Szervusz fiam! (*Micuhoz*) Itt az én kis segítőm! No, mi újság?

Elindulnak az önkormányzati udvar felé.

ZSIGA:

Összeírtam... Itt vannak sorban...

GARAI:

Gratulálok!

ZSIGA (*mutatja*)

Ott a nevek, mellettük meg az állatok...

GARAI: (*Micuhoz*)

Látod milyen ügyes!? Ő megcsinálta, amit ti nem tudtatok! "Bella Bea: egy tengerimalac, három hörcsög. Mátyás Domokos két macska..." Szép munka... (*Micunak adja a papírt*) Köszönöm a magam és Zeréndvár nevében!

Besiet az udvari kapun.

Zsigát Micu egy mozdulattal hátra parancsolja.

Az udvaron felsorakozva állnak a rendfenntartók. Köztük Kapa és Liba.

MICU:

Vigyázz!

GARAI:

Emberek! Mindenki tudja a dolgát, ugye? Szeretném, ha estére megtalálnátok azt a... azt a Szupermant! Egymillió forintot adok annak, aki idehozza élve vagy halva!!

39. UTCA

Külső, nappal

A rendfenntartó erők tagjai kettesével sétálnak az utcán. Minden járókelő előtt megállnak és felmutatnak egy lapot. A járókelő megnézi a lapot, aztán megrázza a fejét. Nem látjuk, mi van a papíron. Nem halljuk mit kérdeznek a rendfenntartók.

Tobrák bácsit, aki a kertjében kapál, a kerítéshez inti a rend két őre. Felmutatják a papírt.

I. ŐR:

Nézze meg jól! Felismeri?

Tobrák bácsi rápillant a papírra, aztán előhalássza a szemüvegét. Közben mondja, mondja, mondja... A két őr némán és feszülten hallgat. Végig kell hallgatniuk. Tobrák bácsit, aki hol felteszi a szemüvegét, hol leveszi, hogy folytassa a magyarázkodást. Teljesen nyilvánvaló, hogy hülyére veszi a két őrt és fingatja őket. Azok meg-megránduló arccal tűrik.

TOBRÁK:

Egy pillanat... Tudják szemüveg nélkül az én koromban már elég nehezen lát az ember. Hova is tettem?... Távolabb még csak - csak

ellátok, de így az olvasás, meg a televízió-nézés, – megvan! – az már nem megy... *(Felteszi)* Na, de hát azért van a szemüveg, ugye... *(Leveszi)* Persze kellene már egy erősebb nekem, de ahhoz be kell menni a városba, el kell menni a szemorvoshoz, kinek van arra ideje?! *(Felteszi.)* Na nézzük ezt a fotográfiát!... *(Leveszi.)* Egyébként valami bűnügyről van szó? Mert a krimikben szokott lenni olyan, hogy jön a detektív, aztán mutogatja a fotót, hogy „ismeri? felismeri? nem ismeri?”

Tobrák a két örré néz, akiknek a szeméből az süt, hogy még egy felesleges szó öreg és lecsapunk.

TOBRÁK
Értem. Titok. Na, **akkor nézzük!**

Tobrák bácsi elmélyülten szemléli a papírt. A portré Kinizsit ábrázolja karikaturisztikusan, vázlatosan.

TOBRÁK *(játssza az esztét)*
Ismerős... Nagyon ismerős... Én ezt már láttam...

A rend őrei felvillanyozódnak.

I. ŐR:
Hol? Hol látta? Ki ez?

TOBRÁK:
Megvan! Hát persze! Ez a Balogh Zsuzsi!

I.+II. ŐR:
Kicsoda?!

TOBRÁK:
Zsuzsi az alvégről. Tudják, a rongyszedő asszony!

I. ŐR:
Maga megőrült? Ez férfi!

Tobrák bácsi meglepődik.

TOBRÁK:
Igen?... Látják? Mondom, hogy kell már nekem egy új szemüveg!...

Az I. Őr kikapja a képet Tobrák bácsi kezéből és a két rendész köszönés nélkül elmegy. Tobrák bácsi kajánul néz utánuk.

TOBRÁK
Köszönni magiknál nem szokás?

40. SZOBA

Belső, nappal

A kábeltelevízióban a bemondónő mutatja fel Kinizsi portréját.

BEMONDÓNŐ:

Veszélyes bűnöző garázdálkodik városunkban. Nagy kárt okozott az állatmentesítő hatóság eszközeiben (*széttépett ketrec*)... és megtámadott két hatósági személyt is. (*Kapa és Liba a fán*) A segítőkész lakosság bejelentései alapján elkészült a veszélyes ámokfutó arcképe. Kérjük nézőinket, aki a keresett személyről tud valamit, azonnal jelentse a következő telefonszámokon...

41. UTCA

Külső, nappal

Sipeki tanár úr becsípve, virágos jókedvvel megy az utcán.

SIPEKI (*énekel*)

„Pofára estél Garai, de mekkora pofára! Vigyázz, mert te is felrepülsz a legmagasabb fára...”

Gézuka rohan. A kezében füzet. Sipeki elkapja.

SIPEKI:

Hová megyünk, hová megyünk ilyen késői órán Braun Géza hatodik osztályos tanuló?

GÉZUKA:

Jó estét tanár úr! Haza... hazafelé!

SIPEKI:

Haza? De hol van a haza? (*Az ellenkező irányba néz.*) Hiszen te arra laksz!

GÉZUKA:

Igen... csak most kerülök egyet. Le akarok fogyni!

SIPEKI:

Te! Lefogyni! Gézuka! Még egy kilót fogysz, aztán kétszer kell bejönnöd az osztályba, hogy egyszer bent legyél! Istenem! Legalább hazudni tudnátok! (*Közel rántja Gézukát, vallatóan.*) Ki az a férfi?!

GÉZUKA: (*pergő párbeszéd következik arcközelben*)

Milyen férfi?

SIPEKI

Na, milyen férfi?

GÉZUKA

Ja, az a férfi?

SIPEKI

Ja, az a férfi!

GÉZUKA
Azt nem tudom.

SIPEKI:
Braun! Tanár vagyok, nem hülye!

Gézuka dacosan hallgat. Sipeki elengedi a gyereket.

SIPEKI:
Nem bízol bennem, látom. Kár. Pedig én talán segíthetnék nektek.

Gézuka már majdnem úgy dönt, hogy elmondja a titkot, amikor a két rendfenntartó a tanár úrhoz lép.

A II. Őr felmutatja a portrét.

II. ŐR:
Ismeri?

SIPEKI:
Talán: jó estét kívánok!

II. ŐR (*agresszív*)
Kérdeztem valamit! Ismeri?

Sipeki megnézi a képet. Gézukára pillant.

SIPEKI:
Hát persze, hogy ismerem.

Gézuka rémült arca.

I. ŐR:
Ki ez? Na, mondja már! Garai egy milliót ad, ha megmondja, hogy hívják és hol található!

SIPEKI:
Egy milliót? Szép pénz. Pláne egy tanárnak, aki harminc év után is csak nyolcvanezret keres. Nem, Gézuka?

II. ŐR
Na! Mondja már! Hogy hívják a gazembert? És hol van?

Gézuka a rémülettől a falig hátrál.

Hatalmas ketrecekkel megrakodva halad az úton néhány kocsis. Nyilván a begyűjtendő állatoknak készítették elő. Az egyikben már lehet néhány kutya. Elöl egy riadókosziban Micu ül. Egy másik kocsiban Kapa és Liba.

Sipeki odanéz.

SIPEKI
A gazember neve (*kivár*): Garai Nándor! És a polgármesteri hivatalban keressétek!

A két őr elkapja Sipekit.

I. ŐR:

Majd adunk mi neked a főnököt legazemberezni!

II. ŐR:

Na, gyere csak te jó madár!

Az örök a kocsisorhoz vonszolják Sipekit.

Micu kinéz a kocsi ablakán.

I: ŐR:

Megállni! Ez a disznó legazemberezte a polgármester urat!

MICU

Rakjátok a ketrecbe! Majd ott kijózanodik!

Az örök egy ketrecbe taszítják Sipekit, aki majomként gesztikulál Gézukának meg néhány álldogáló embernek, akik közt ott van Hollóné a szódáskocsi bakján és a Mátyás apuka is.

SIPEKI:

Hahó! Zeréndváriak! Itt láthatóak a természet legnagyobb állatai. A polgármester, Garai Nándor! Meg a polgármester fia! Meg a zsoldosaik! Tessék, csak tessék! Az állatok megtekintése ingyenes! Etetésük szigorúan tilos!

Gézuka magához szorítja a füzetét és elrohan.

A ló vontatta szódáskocsi elindul. Hollóné a bakon. Mátyás a kocsi mellett tolja a kerékpárját.

MÁTYÁS:ű (*halk*)

Mit szól ehhez Hollóné? Szegény tanár úr!... Ez iszonyú! Mit csináljunk? Mit csináljunk?

HOLLÓNÉ:

Jó, hogy találkozunk Mátyás úr!... Van egy kis gondom a kedves testvérével kapcsolatban.

Mátyás csak néz elképedten.

MÁTYÁS

Hogy kivel?...

HOLLÓNÉ:

Tudja, én szívesen vendégül látom, végül is elfér a kis házban, nem zavar... De a viselkedése... hát az már egy kicsit furcsa, hogy finom legyen! Beszélhetne vele, hogy mondjuk a száját, ne az ingujjába törölje ebéd után. Meg, hogy vendégségben talán mégse parancsolgasson... Bort! - azt mondja. – Bort, asszony! Értem én, hogy kint a tanyán a birkák közt nem sok jó modort tanulhatott, dehát otthon, amikor gyerekek voltak... Ő is csak azt a nevelést kaphatta, mint maga. És maga, Mátyás úr, egy úriember. Hát semmi nem ragadt rá?

MÁTYÁS: *(aki többször bele akart szólni, de nem tudott)*
Ne haragudjon Hollóné, de itt valami tévedés lehet...

HOLLÓNÉ:

Nincs itt semmi tévedés! Lehet, hogy maga már régen ült vele egy asztalnál, de ha most látná, hogy eszi pusztá kézzel a pörköltet nokkedlivel, hát maga is azt mondaná, hogy ejnye-bejnye!

MÁTYÁS:

De kedves Hollóné kérem...!

HOLLÓNÉ:

Nem arról van szó, nem haragszom én! Mondom, megértem, hogy tanyán élt, és egy tanyasi ember számára a társasági viselkedés nem természetes. De hát hozzá is eljutott a világ! Hallgatja a rádiót, nézi a televíziót, nem viselkedhet úgy, mint aki most jött a Holdról.

Mátyás hirtelen megragadja a gyeplőt, megállítja a szekeret.

HOLLÓNÉ:

Hé! Hé! Mi van?

MÁTYÁS:

Hollóné! Kapaszkodjon meg! Nekem nincs bátyám!

HOLLÓNÉ:

Micsoda?... Nincs bátyja?

MÁTYÁS:

Nincs. Nem volt, és valószínű már nem is lesz!

Hollóné bámul, aztán a gyeplővel gyorsabb mozgásra ösztökéli a lovat.

HOLLÓNÉ:

Hij a kis banditák!! Tudtam, hogy itt valami bűzlik!... Netene!

Mátyás áll és bambán bámul az elzörgő kocsi után.

42. HOLLÓÉK KERTJE Külső, estefelé

Gyerekek, Kinizsi, Buksi.

Gézuka most érkezhetett, mert körülveszik.

Kinizsi ül.

KINIZSI:

Hogyhogy miattam dugták a ketrecbe?

GÉZUKA *(túljátssza)*

Hát úgy! Hogy nem árulta el a Pali bácsi nevét! Csak azt kiabálta, hogy: le Garaival! *(Kis hazugság jön)* Éljen Mátyás király!! Éljen az igazság!

KINIZSI
Ezt kiabálta?

Gézuka bólogat. Nem nagyon tud hazudni.

ATTILA (*büszke*)
Ez Sipeki! A legjobb tanár!

DÉNES
Így van! Csak ne utálnám annyira a történelmet!...

DOMI (*Felelősségre vonóan*)
Pali bá! Te még itt állsz? Ilyen egy magyar hős? Na, mit mondjak?!...

KINIZSI
Ne pimaszkodj folyton öccse, mert egyszer úgy szájba kaplak, hogy elviszed a kerítést. Egyébként igazad van. Gyerünk csibéim! Szabadítsuk ki Sipeki vitézünket! Hol a kardom? Páncélt! Hozzátok, de azonnal! Ötszáz év nem olyan sok, hogy elfelejtsem, mit jelent a hála!

Kinizsi ledobja a köpenyt. Ott áll alsónadrágban.

ATTILA
Ne! Nem! Ma már nem tehetünk semmit. Mindjárt besötétedik.

KINIZSI
Micsoda seregem van! Félték a sötétben? Akkor majd egyedül megyek egy szál bottal!

Hollóné beviharzik a kerti úton. Kezében az ostor.

HOLLÓNÉ
Megy ám! Az biztos! Csak először mondja meg: ki maga?

Kinizsi lenéz az asszonyra, amúgy alsóneműben.

KINIZSI
Mit állsz az utamba, mit káricsálsz itt te asszony?

Hollóné mint egy fűria siet hozzá. Meglengeti az ostort. ~~Kinizsi behúzza a fejét, mint aki valóban fél.~~

HOLLÓNÉ:
Káricsál az öreganyja! Ki maga? Azt mondja meg! De a meséből nem kérek. És vegye fel a köpenyét! Nekem ne táncoltassa itt a dagadt izmait! A gyerekeket elkábíthatta, de tőlem akkorát kap, hogy a fal adja másikat! (*Attilához, miközben Kinizsi felkapja a köpenyét.*) Most beszéltem apátokkal. Érdekes! Ő egyáltalán nem tud arról, hogy van egy testvére!

DOMI (*Tök őszinte felháborodással*)
Hogyhogy nem tud? És a Pali bácsi...?

ATTILA:
Domi, hagyd! Lebuktunk...

DOMI
Ja? Az más!

Kinizsi semmit sem ért. Csak vigyorog erre-arra.

HOLLÓNÉ:
Hívjam a rendőrséget?

KINIZSI: (*Dölyfösen, összefont karral áll.*)
Hívj, asszony, akárkit! A Fekete Sereg vezére sohasem hátrált meg. És most se fog!

HOLLÓNÉ:
Na, ne adja itt a hülyét Izé úr! Elbolondítja a gyerekeket? Beférkőzik egy tisztességes házba?! Ki maga? Mi maga? **Hívjam a rendőrséget?**

DÉNES:
Anyá!...

HOLLÓNÉ:
Te hallgass! Veled még lesz egy kis elszámolnivalóm! Maga meg azonnal szedje össze a holmiját, és menjen vissza a tanyájára, vagy ahonnan jött! Vadember!

DÉNES:
Anyá! Ő Kinizsi Pál!

HOLLÓNÉ: (*leül egy tönkre fáradtan*)
A nevét tudom! Csak azokat a disznóságokat nem tudom, amiért a rendőrök is keresik!

DÉNES:
De anyá! Nem érted? EZ AZ IGAZI KINIZSI PÁL! A kenyérmezei hős!

BEA
Irma néni, ez tényleg igaz: ő a fekete sereg vezére!

GÉZUKA
Mátyás király kapitánya!

Kinizsi öntelten nézi az asszonyt, de közben afféle szerénykedő mozdulatokat is tesz, hogy igen, no, igen, egy hős vagyok.
Hollóné nevetni kezd, leül a padra, leejti az ostort.

HOLLÓNÉ:

Ó, Istenem! Mátyás kapitánya!... Feltámadt, mi? Nagyon jó! Én meg Julia Roberts vagyok, csak ma nem fészülködtem, ezért nem látszik!... Adjatok egy kis vizet, mert kiszáradok a nevetéstől...!

Bea önt a kancsóból a pohárba.

HOLLÓNÉ

...Fekete Sereg...! Jaj, Attila! A többiek butuskák, tudom, de te egy okos gyerek vagy! Hogy vetted be ezt a maszlagot?

BEA

De Irma néni! Ő tényleg... tényleg az a Kinizsi, aki.. aki **/hirtelen eszébe jut/** – tetszik tudni, -, a monda szerint felemelte a malomkövet és azon nyújtotta át a poharat a **királylánynak vagy kinek...**

HOLLÓNÉ

Na ebből elég volt! Tűnjön el innen, maga csaló!

Kinizsi elveszi Beától a poharat, ráteszi a malomkőre és felemeli tálcaként a követ. Az asszony felé nyújtja. Tartja. A gyerekek is elképedten nézik. Nagy sóhaj.

Hollóné bámul, elakad a hangja, feláll, mert megijed a kötől, megtántorodik. Dénes elkapja az anyját és visszaülteti.

Az asszony magához tér. Nézi a férfit.

A gyerekek is elképedten vérmérsékletük szerint.

Kinizsi félig meghajolva még mindig tartja a malomkövön a poharat.

Hollóné döbbsen óvatosan elveszi a poharat. Remeg a keze. Beleiszik a vízbe.

Kinizsi leteszi a malomkövet. **A malomkő nagyot csattan.**

HOLLÓNÉ: *(suttog)*

Ez... ez nem lehet igaz... Hogyan?... Nem értem...

Domi is nekiveselkedik a kőnek.

DOMI

Azannya! Ez tényleg nehéz!

Közben Kinizsi lezötytyent a kőasztal mellé és furcsán vibrál, halványodik.

A gyerekek arca ijedt.

Domi guggolva marad, ahogy a kőnek feszült, úgy néz fel Kinizsira.

ATTILA

Az erőter **meggyöngült!...**

DOMI

Mi?

GÉZUKA

Ne...!... **Nem szabad emelgetni!...**

HOLLÓNÉ *(aggódva anyásan)*

Mi van magával? **Olyan sápadt...**

KINIZSI

Úgy látszik, már nem vagyok a régi...

HOLLÓNÉ *(nyújtja a poharat)*

Na! Igyon egy kis vizet!

Kinizsi már visszaszerezte az erőterét, de azért iszik.
Domi megnyugodva kifújja a levegőt. „Húúúúú!”

KINIZSI

Nyugalom Domokos! Nem kell becsinálni!

43. UTCA

Külső, nappal

Zeréndvár minden utcasarkán két-két rendfenntartó áll őrt.
A gyanús mozgásokat figyelik. A sintérek autója lassan halad, házról, házra.

44. POLGÁRMESTERI HIVATAL GARAI IRODÁJA

Belső, nappal

Garai a terem ablakából figyeli az utcát.
Izgatottan nevet, komoly lesz, majd megint nevet. A kezét dörzsöli.
Micu belép Sipekivel. Garai eléjük siet. Kezet akar nyújtani, de Sipeki elhárítja.
Hellyel kínálja Sipekit, aki nem ül le. Az ablakhoz áll.

GARAI

Üdvözlöm tanár úr! Bocsásson meg! Most hallom, milyen igazságtalanság történt magával... *(Micuhoz)* Hogy mertétek letartóztatni a tanár urat? Meg fogom büntetni a felelősöket!

SIPEKI

Abbahagyhatja Polgármester úr!

GARAI

Tessék? Nem értem.

SIPEKI

Ne erőlködjön! Azt hiszi nem látunk át magán? Maga retteg az állatoktól! Betegesen fél a betegségektől. Ezért akar minden állatot begyűjteni! A zeréndváriak okosabbak, mint azt maga hiszi. Hiába mosolyog az utcán! Hiába édeskedik a televízióban! Ismerjük!...

GARAI *(dühösen, de mosolyogva fröcsög)*

Meg akar sérteni tanár úr? Nem tud! Minden és mindenki a kezemben van. Maga is! Ha akarom, holnap már nem tanít ebben a városban. Ha akarom véletlenül elüti egy autó az utcán! Hoppá! De én nem ezt csinálom. Én elengedem magát. Menjen! Lássák az emberek, hogy Garai nem haragszik. Garai nem áll bosszút. Legalábbis *most nem!* Takarodjon!

Sipeki köszönés nélkül kivonul.

Bevágja az ajtót.
Garai mellszobra leesik. Darabokra törik.

GARAI:
Megölöm!... Megölöm!...

45. UDVAR Külső, nappal

Az utcáról, a két rendfenntartó között látjuk. Látjuk a bejáratot.
A két sintér Apátiék házából jön ki. Liba kalitkában hozza a papagájt.
Az állomásfőnök fiatal felesége szalad utánuk.

APÁTINÉ:
Hagyják itt! Kérem!... Két kicsi gyerekem van! Csak nem akarják
elvinni az egy szem papagájukat!?

Rángatja Liba ruháját, de Kapa és Liba közös erővel eltaszigálják az asszonyt.
Majd indulnak tovább.

KAPA:
A törvény, az törvény, Apátiné! Magára is vonatkozik! Hiába rendőr a
férje!

PAPAGÁJ *(a kalitkából)*
Idióta! Idióta!

Liba dühösen rámorog.

46. UTCA Külső, nappal

A két sintér kilép a kapun.
A rendfenntartó örök már nincsenek ott. A két sintér összenéz.

LIBA
Hát az örök?

KAPA
Elmentek sörözni! Nekem nyolc! Megcsináljuk mi eztet egyedül is!

Elindulnak a kocsi felé. Fölöttük a fán Dénes ül csendben, talpig fekete mezben.

47. UTCA Külső, nappal

A sintérkocsi egy újabb ház előtt áll meg.
Kapa belenéz a papírjaiba.

KAPA
Ördögh Máté: egy kutya, két macska!
Gyerünk!

A két sintér kiszáll a kocsiból. Bólintanak az ott álló rendfenntartóknak, és bemennek a házba.

Kukás kocsi közeledik.
(Időmúlás)

A két sintér kilép a kapun. A rendfenntartók már nincsenek a helyükön. A két sintér nem érti.
Távolabb két kukásedényt visz kocsiján a szemetes.

LIBA:
Az előbb még itt voltak...

KAPA:
Nyugi haver! Majd jól feljelentjük őket!

48. UTCA MÁSHOL Külső, nappal

Két rendfenntartó az utcasarkon.
Az egyik kezében megszólal a talkie-walkie.

HANG:
Keressük az egyes és a kettes őrhelyről eltűnt szolgálatot!
Jelentkezzenek a parancsnoki kocsinál.

I.ŐR:
A hülyék! Elmentek sörözni!

II. ŐR:
Garai leszedi fejüket.

Kinizsi szemetesnek öltözve közeledik egy kézikocsira rakott szemetes kukákkal.
Zsiga a kerítés mögül lesi kuttyájával a történeteket.

I. ŐR:
Táguljon innen! Az utca le van zárva.

KINIZSI
Igen? Akkor ti mit kerestek itt?

Kinizsi két kézzel egyszerre "lekokizza" a két őrt.

HANG
Keressük az egyes és a kettes őrhelyről...

Kinizsi összeroppantja a talkie- walkie-t.

KINIZSI
Psszt! Aluszkálnak! Ne keressétek!

A fák mögül elősiet Attila és Dénes. Némán tartják a kukásedényeket, amíg Kinizsi beemeli a két őrt.

A sintér kocsí közeledik. A szemetes kocsí már messzebb áll.
Zsiga a kerítés mellett a kapu felé iramodik Csupival.
Zsiga az autóból kiszálló két sintérhez fut.

ZSIGA
Kapa bácsi! Kapa bácsi!

KAPA
Nézd csak milyen rendes gyerek...

ZSIGA
Láttam a Szuperment!

KAPA:
... Elénk hozza a kutyáját. Be se kell menni érte!

Zsiga reszket az izgatottságtól, talán ezért sem érti, mit mond Kapa.
Azt se veszi észre, hogy a másik oldalban kisírt szemmel közeledő Bea látja és hallja őt.

ZSIGA *(hadarja az izgalomtól, alig érthető)*
Ott mennek! Az öröket is viszik! A Mátyás Domi meg a Dénes...

Liba elfogja Csupit és viszi a kocsához.

LIBA
Gyere csak te kis szörpamacs!

Zsiga nem érti.

ZSIGA
Hova tetszik vinni a Csupit?

A két sintér röhög.

KAPA:
Kirándulni! Hallod, Liba? Hova visszük a Csupit...?!

ZSIGA:
Csupi házőrző! Garai bácsi is megmondta...

Még jobban nevetnek.

KAPA:
Nagyon jó!... Házőrző!... Ez a vakarcs!

Zsiga megpróbálja Libától visszavenni a kutyát.

ZSIGA:
Igen... A Garai bácsi megígérte!... Én segítettem... Összeírtam az állatokat... Ő mondta, hogy házőrző...

LIBA:
Te! Lepofozlak! Veszed innen a mancsod?

Kapa a hasát fogja a röhögéstől.

KAPA:

Hát ez volt a hét a legjobb vicc! Házörző!!

Liba ellöki Zsigát, aki a földre esik és sír.

Bea egy fa mögül nézi.

LIBA:

Te! Hatósági személlyel kezdesz ki, mocskos kölyke! Takarodj!

49. TÉR

Külső, nappal

A park mellett egy teherautón emelvény épült. Rajta feliratok. "Éljen az állatmentes

Zeréndvár! Éljen elnökünk, Garai Nándor!"

Garai a mikrofon előtt beszédét próbálgatja.

GARAI:

Tisztelt honfitársaim! A boldogság érzése tölt el, hogy bejelenthetem: Városunk megszabadult a veszélytől! Nincs többé betegséget terjesztő, haszontalan állat Zeréndváron!... Tisztelt honfitársaim! A boldogság érzése tölt el, hogy bejelenthetem... A boldogság felemelő érzése tölt el...

Garai Micu az emelvény előtt áll és tapsol. Az emelvényt díszítő rendfenntartók is összeütik a tenyerüket.

50. HOLLÓ HÁZ KERTJE

Külső, nappal

Domi a malomkőasztalnál, fapeceket farag.

Gézuka kötéldarabokat vág egyforma hosszúra.

DOMI:

Ekkora jó lesz?

GÉZUKA:

Próbáld ki!

Domi lehajol. Hat ór gúzsbakötve fekszik a fűben. Szájuk felpelve. Domi az egyik szájához méri a pöcköt. Az ór nyög. Rémülten hallgatja a gyereket.

DOMI:

Jó lesz. Mi van? Mit akarsz? Nem kell félni! Csak kerékbe fogunk törni! Aztán felnyársalunk! Tudod, hogy kell? Itt alul bedugjuk ott felül meg kihúzzuk. Ötszáz éve is így csinálták a rossz fiúkkal! Bizony!

Bea berohan. Sírós.

BEA:
Góliátot elvitték! Beledobták egy sötét dobozba...

GÉZUKA:
Ne sírj! Nyugi! Még ma kiszabadítjuk, esküszöm!

BEA
És láttam Zsigát... Zsiga áruló!

Kinizsi érkezik Attilával és Dénessel sietve.
Kinizsi kiborítja a két őrt a kukákból. Gyorsan, szakszerűen felpeckeli szájukat és gúzsba köti őket.

KINIZSI:
Gyertek aranyoskáim! Ügyesen! Nem ugrálni! Pofit kinyitni! Így!
Lábat hátra, kezet keresztbe! Ügyes! Nem fuldokolni! Orron át lélegezni! Ha nem ugrálsz, nem fáj!

Zsiga érkezik a kapu felől kisírt szemmel. Szípgog.

ZSIGA
Elvitték!.. Elvitték Csupit!

Bea dühösen nézi.

BEA:
Áruló! Láttalak! Hallottam mit mondtál a Kapalibának! Takarodj innen!

A gyerekek megpróbálják eltakarni a foglyokat.
Kinizsi nem avatkozik be.

DOMI:
Ez igaz? És van pofád idejönni!? Na, fogjuk csak meg! Peckeljük ki!
Nyársaljuk fel! Süssük meg a zsídját!

ZSIGA:
Csupit... Csupit is elvitték! És idejönnék! Ne.. haragudjatok!...
Bocsássatok meg!... Hadd segítsék...!

A gyerekek egymásra néznek.

DOMI:
Én nem bízom az árulóban, az tuti!

Kinizsi a két megkötözöttre mutat.

KINIZSI:
Gyerünk! Vigyétek a többiekhez!

A gyerekek húzzák a rabokat. Zsiga segít. A gyerekek hagyják.

51. UTCA

Külső, nappal

A kék kocsí megáll a Holló udvar kerítése mellett.

52. HOLLÓ UDVAR Külső, nappal

Dénes hozza Buksit a bokrok mögött. Lehajol a takarásban.

DÉNES
Buxi! Fogd meg! Fogd meg!

Buxi a kerítéshez rohan.

Kapa és Liba kiszállnak a ketrecekkel, akváriumokkal, ládákkal megpakolt kocsiból.
Buxi a kerítésnél ugat.

KAPA:
Milyen kis vad!

LIBA:
Nincs megkötve.

KAPA:
Akkor nem házőrző.

LIBA:
Akkor a miénk!...

Drótjaikkal a két sintér beóvakodik a kapun. Buxi acsarog, de hátrál.

KAPA:
Idejön a kutyus! Idejön!

LIBA:
Hu, de haragosnak tetszik lenni!

KAPA:
Amíg el nem kapjuk a nyakincáját!

A két sintér mögött egy fa mellől Kinizsi és a gyerekek lépnek ki.

LIBA:
Most szépen megkerülöm...

KAPA:
Én meg előlről...

Liba észreveszi Kinizsiéket. Dermedten megáll.

KAPA:
Jaj, de dühösek vagyunk! Jaj, de dühösek! Nem bánt a bácsi!

Kapa észreveszi Liba rémült arckifejezését

KAPA

Mit állsz ott olyan bambán? Segíts már te!

Megfordul. Észreveszi Kinizsiéket. Megpróbál kifelé oldalogni.

KAPA

Jé! Ismerősök! Erre jártunk, gondoltuk, bejövünk köszönni... Milyen kedves kis kutya!...

Kinizsi nézi. Semmi jó nem várható ettől a pillantástól.

53. TÉR

Külső, nappal

A teherautóra szerelt emelvény megtelik az önkormányzat tagjaival. Mindenkit fűt a várakozás izgalma. A tűzoltózenekar indulókat játszik. A kábeltévé felvételeket készít. Micu a Talkie-walkiba vicsorog mosolyogva. Kapcsolgatja.

MICU

Hol késik ez a banda? Halló! Itt sárga villám! Sárga villám!

FÉRFI:

Jönnék!

Messziről feltűnik a menet a ketrecek sorával.
Garai büszkén körbepillant Új induló harsan fel.
Micunak gyanús a közelgő tömeg.
Garai kezébe veszi a mikrofont és leinti a zenekart.

GARAI:

Tisztelt honfitársaim! A boldogság felemelő érzése tölt el, hogy bejelenthetem: városunk megszabadult a veszélytől! Nincs több betegségeket terjesztő, haszontalan állat Zeréndváron...

A közeledő zeréndváriak között a ketrecekben az örök és a sintérek üldögélnek. A felnőttek és a gyerekek kis állataikkal megrakodva, vagy azt maguk mellett pórázon vezetve közelednek. Zsiga is Csupival.

Kinizsi páncélosan, a lovon ülve vezeti a seregét.

GARAI:

Mit ígértem? Egészség, tisztaság, gazdagság, boldogság!... Betartottam az ígéreteimet?!...

Garai szava elakad.

MICU:

Apa! Apa! A szupermen!

KINIZSI:

Melyikötök az a híres hírhedt Garai Nándor? Álljon elé! Hadd lássam szemtől szembe!

Garai lemenekül a teherautóról.

GARAI:

Fogják el! Maffiózó! Banditák! Micu! Micu! Üsd-vágd, nem apád!

Micu kiszakít egy faléct az emelvényből és karate-kiáltásokkal rohan Kinizsire. Üt. A hadvezér megragadja a vasrudat és felemeli vele Micut a levegőbe. A rudat egy felül nyitott ketrec fölé lendíti, ahonnan Micu beesik a ketrecbe.

Garai beugrik az autójába. 30-40 méterre, de szemben áll Kinizsivel.

A tömeg szétnyílik.

A küzdőtér szabad.

Garai gázt ad.

A kocsí és a lovas egymás felé indul. Kinizsi egy hatalmas dárdával bezúzza a kocsí ablakát és elugrat a kocsí mellett. A kocsí nekimegy egy fának és totálkáros lesz. Garai kimenekül a kocsiból, és bemenekül a közeledő Kinizsi elöl egy üres ketrecbe. A ketrecre tábla kerül:

"Régi polgármester"

A tűzoltózenekar játszani kezd. Sipeki felrohan a teherautóra, a mikrofonhoz.

SIPEKI:

Zeréndváriak! Történelmi pillanat, amelyet átélünk! Lelőktük a diktátort a trónjáról. Köszönet érte a hősnek! A hősnek, akit Kinizsi Pálnak hívnak! Kinizsinek ugyanúgy, mint ama egykori Fekete Sereg vezérét. Aki ugyanolyan bátor és erős, és akit a szívünkbe fogadtunk! Kérjük, jöjjön közénk, jöjjön velünk, ünnepeljünk együtt!

A teherautó elindul, a többi ketreces kocsí és a tömeg utána.

ZENE.

A gyerekek is indulnának boldogan.

DÉNES

Gyerünk! Menjünk mi is... Pali bácsi...

Dénes megfordul.

DÉNES

Pali bá!

KINIZSI *(erőtlenebbül)*

Isten veletek!

Kinizsi vibráló, el-elhalványuló alakja a fal (vagy a fák) előtt. /Ahogy technikailag jobb.)

Látszik rajta a gyöngeség is.

A gyerekek is megfordulnak.

Táguló, csodálkozó szemek.

BEA *(ijedten a szeméhez kapja a kezét)*

Jaj, ne!

Domi odaugrik, megragadja a férfi kezét, húzza, mintha ezzel visszatarthatná.
A gyerekek is közelebb mennek.

DOMI
Pali bá'! El ne menj má'!... Itt maradsz! Itt maradsz!

KINIZSI (*erőtlenebbül*)
Isten veletek!

A tömeg elképedten, de mégis szomorúan nézi a jelenetet, mintha mindent értene.

ATTILA
Domi! Hagyd!...

GÉZUKA
Ati! Nem csinálhatnál valamit?

Attila szomorúan rázza a fejét.
Távolról a zene.

BEA (*tétován, jó kislányként könnyekkel a szemében*)
Szeretnék mindent megköszönni... (Elsírja magát.) Kérlek, ne menj el!

DOMI (*dühös és nem akar sírni*)
Ez disznóság! Mért pont most...?!... Mért pont most?...

KINIZSI (*egyre halványabb.*)
Isten veletek! Tudjátok ... Bármikor visszajöhetek... ... Ha akarjátok.

Kinizsi eltűnik.
A fiúk szemében is könny csillog.

Záródal.

Buksi vadul szaglászik a vitéz hült helyén.
Hőseink szomorúan álldogálnak.

ATTILA
Erre számítani lehetett, nem? Meggyöngült az erőter... Csoda, hogy három napig bírta...

DOMI: (*sírós*)
Csak úgy eltűnni...! Csalás!... Ha én ezt tudom, nem támasztom fel, az biztos! (*nagyot szív az orrán vagy elbőgi magát.*)

BEA: (*hüppög*)
És most...? Most hol van?

DÉNES: (*felmutat az égre*)
Ahol volt...

BEA *(egy felhőre mutat, még a sírást is elhagyja)*
Né!... Né!... Odanézzetek!

Az egyik futó felhőből kirajzolódik Kinizsi vigyori feje.

KINIZSI: *(zengő visszhangos)*
Mi van kutyók? Itt vagyok, ragyogok! Na! Kit kell megölni? Kit kell karóba húzni? ... Csak hívjatok gyerkőceim! Kinizsi él! Kinizsi jön!!
(a kiáltás elhal, mint egy mennydörgés.)

A gyerekek kacagnak, könnyeiken keresztül ragyognak. Futnak a futó felhő után a főutcán végig.

KIÁLTÁSAIK
Ott van! Ott van! Én látom! Hallod? Pali bá'! Pali bá'!

Záródal folytatódik.

VÉGE